BELGIE : 6 fr. - NEDERLAND : Losse nummers : 40 ct.

ROBBEDOES

DAAR IS HET EXTRA-VLIEGTUIG MET ROBBEDOES EN KWABBERNOOT! EN WAT BRENGT HET MEE ?... DE DRINGENDE POST VOOR

SNUFFELTJE!...

Weekblad. - 17e Jaargang.
Nr. 818. - 1 December 1955. - 28 blz.

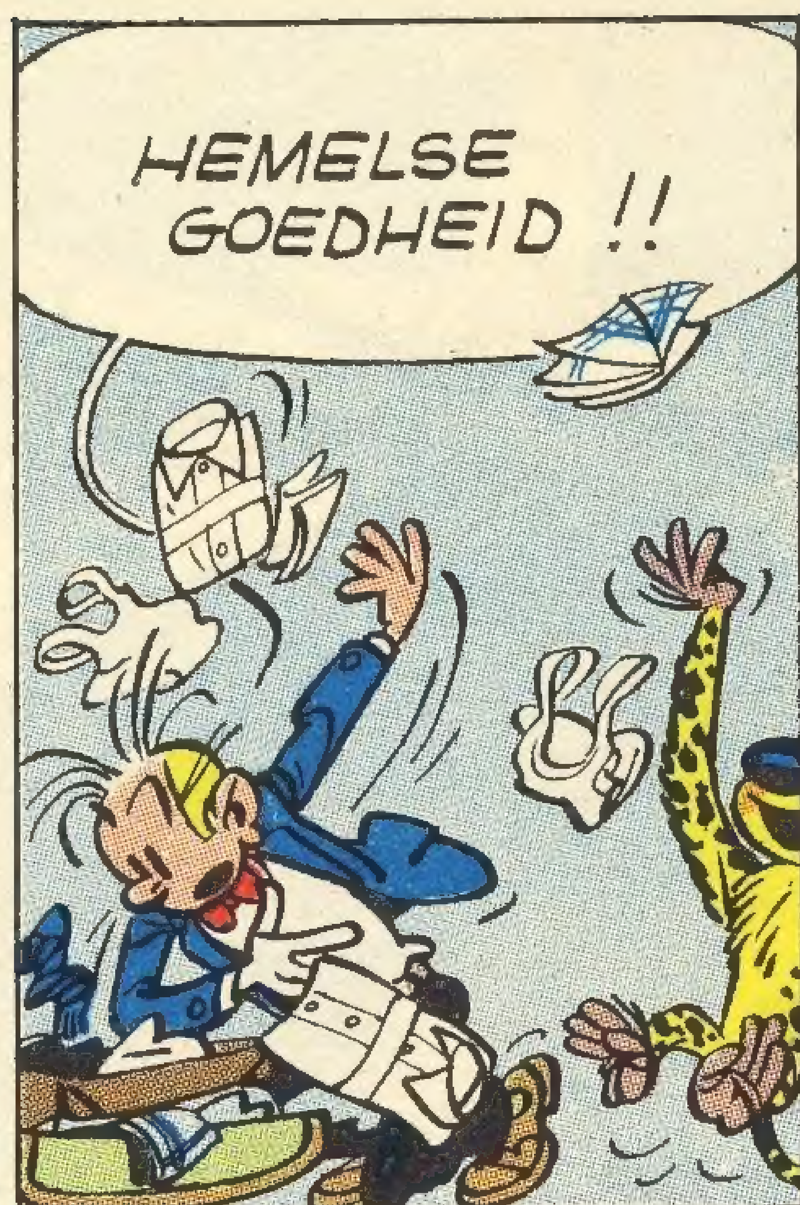

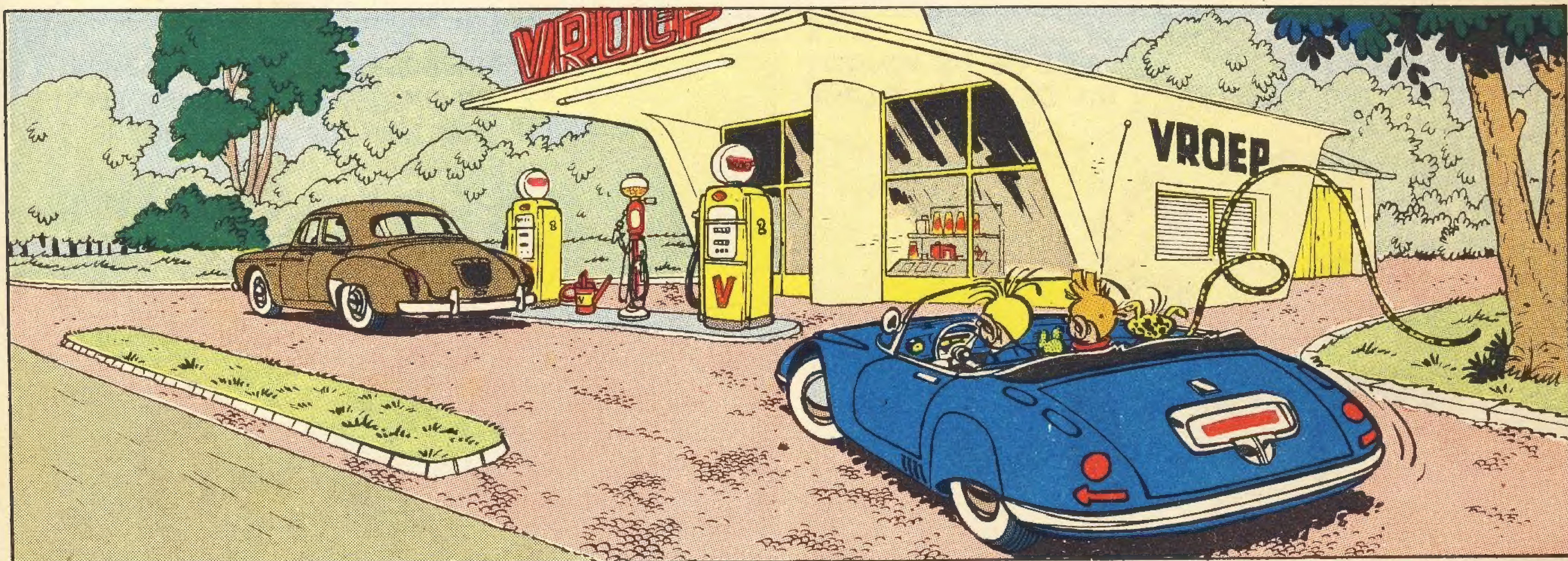

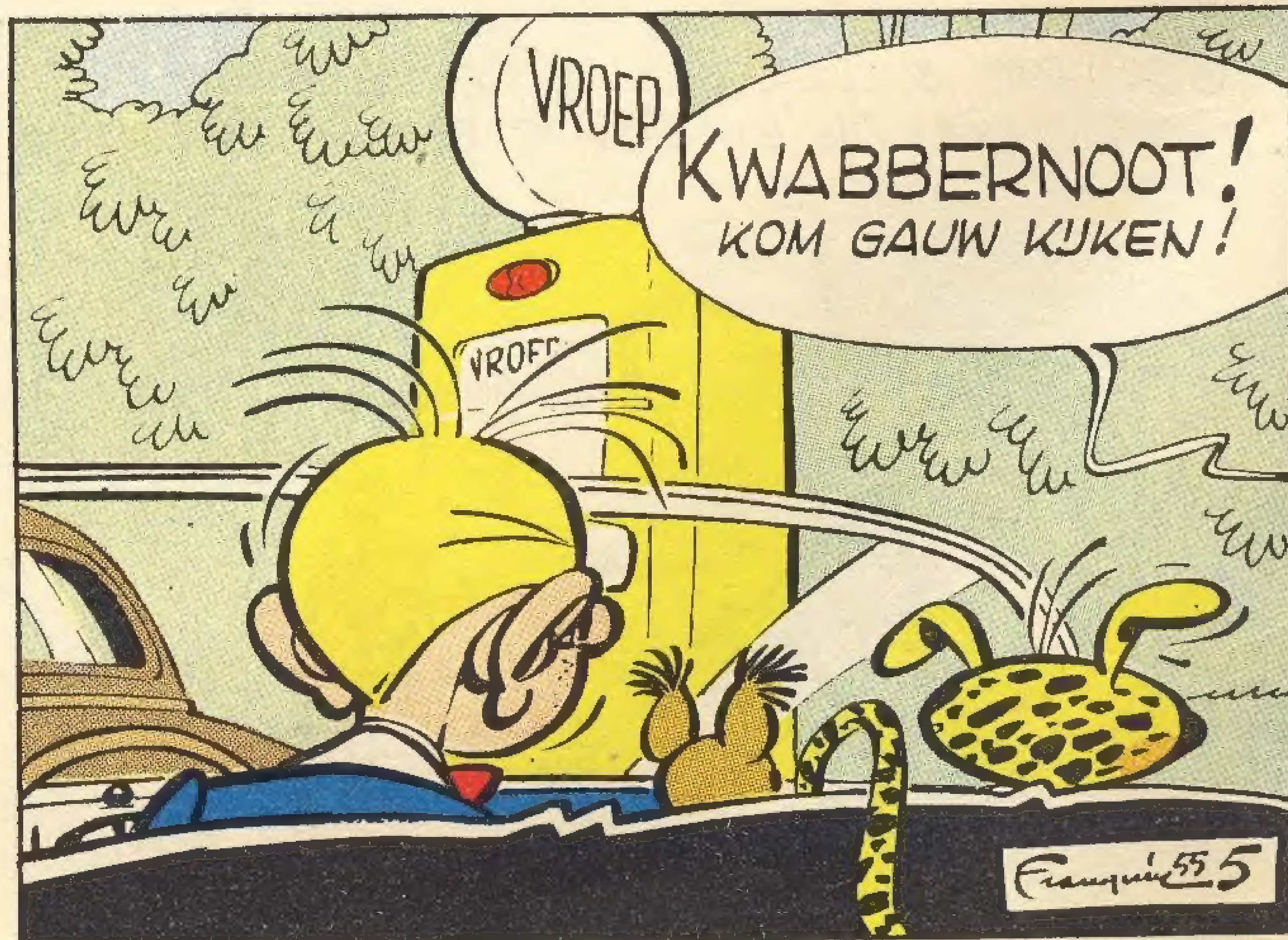

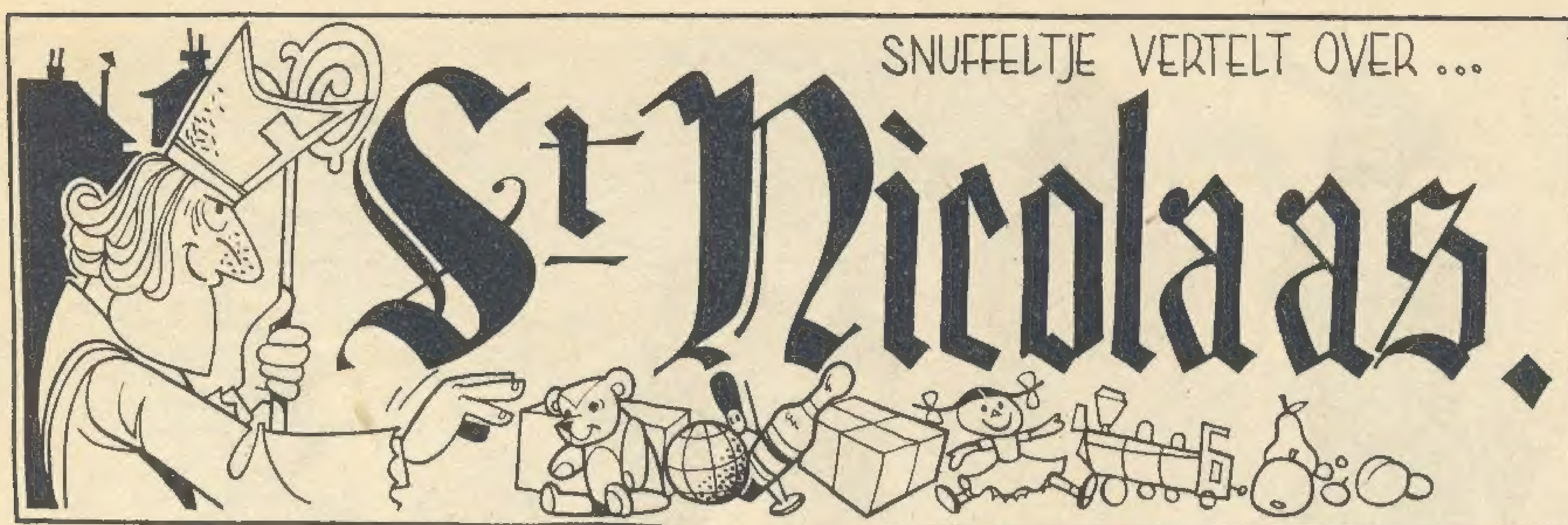

WORDT VERVOLGD

5 December... Sinterklaasavond...

Wat is het gezellig-warm in de kamer. Buiten fluit de wind, dat het niet mooi meer is. Zo nu en dan hoor je een dakpan naarbeneden kinkelen. Vader zit in zijn fauteuil een sigaar te roken. Ik ruik graag sigaren, omdat ik me dan zo helemaal thuis voel. Moeder brengt heerlijk geurende chocolademelk binnen met koek en biscuit. Die moeder toch... Die weet nu altijd iets lekkers voor ons klaar te maken.

Broer Jan zit aan tafel met een been onder zijn zitvlak gevouwen. Hij tekent een auto. De auto van zijn dromen, waar je ècht in kan zitten en die hij aan Sinterklaas heeft gevraagd...

Ikzelf zit op de grond voor de haard en tuur in de hete, lekkende vlammen. Het is nu 5 December... Zal de goeie Sint nog komen en van die grote pakken afgeven zoals verleden jaar ? Of zal hij wachten tot wij in bed liggen om ons morgenvroeg te verrassen ?...

Een klein beetje bang ben ik wel... Op school maakte ik het een paar keer erg bont. En ook mopperde ik dikwijls als moeder me vroeg om boodschappen te doen of aardappels te schillen.

Maar nu ben ik van plan altijd goed mijn best te doen en voortaan lief, vriendelijk en behulpzaam te zijn...

Er is geen man, beste rakkers en rakkeresjes, die bij groot en klein zo hoog staat aangeschreven als Sint Nicolaas. Iedereen kent zijn verjaardag : 6 December. Wekenlang bereiden we er ons op voor. Thuis en op school zingen we Sinterklaas-liedjes en iedere avond zetten we trouw klomp of schoen onder de schoorsteen. Bij de groenteman bedelen we om wortels en wat hooi voor het paard... Als je door zulk barbaars weer over de daken moet, mag je wel wat behoorlijks in je buik hebben...

Maar kennen wij onze grote vriend met zijn zilverwitte baard en gouden staf wel ? En wie is die Pieterman nu eigenlijk ? Waarom is hij zo zwart ? En waarom rijdt Sint Nicolaas nu juist over de daken ?

Heel lang geleden, onder de regering van keizer Diocletianus, leefde er in Myra een bisschop, die om zijn liefde en hulpvaardigheid door iedereen werd bemind. Zelfs door de vijanden van de Christenen ! En in die tijd — de vierde eeuw — telde het Christendom zeer grote vijanden.

Die bisschop heette Nicolaas. En omdat hij later als een heilige werd vereerd : Sint (= heilige) Nicolaas.

Tijdens zijn leven was hij wel zo ontzettend goed voor de mensen geweest, dat er na zijn dood nog over werd gepraat. Nu moeten jullie eens even goed nadenken. Verondersteld, dat er twee kleine jongens zijn : Jan en Piet. Jan wil nu aan Piet duidelijk maken, hoe geweldig sterk zijn vader wel is en hij zegt :

— Mijn vader sleepte helemaal alleen een piano naar de derde verdieping...

Je kan op je vingers wel natellen, dat dit niet waar is. Maar die Jan heeft eigenlijk helemaal niet willen zeggen, dat het wèl waar was. Hij heeft alleen aan Piet duidelijk willen maken, dat zijn vader spierballen als bloedworsten heeft.

Zo is het ook met Sint Nicolaas gebeurd. De mensen wilden op de een of andere manier illustreren, hoe goed deze heilige tijdens zijn leven wel was geweest. En zo ontstonden wat we noemen de « legenden ».

Er wordt van Sint Nicolaas verteld, dat hij eens drie jongens uit de dood opwekte. Met dit verhaal probeerden de mensen zijn liefde voor de kinderen duidelijk te maken. De geschiedenis is als volgt.

ER gingen eens drie jongens op reis. Onderweg kwamen ze in een herberg terecht, waar een boze man woonde. Hij ontving de jongens heel vriendelijk. Maar toen hij merkte, dat de drie knapen veel geld op zak hadden, kwam er een lelijk plan in zijn brein op. Hij lokte hen mee naar de kelder, vermoordde hen, sneed ze in mootjes en zoutte hen in.

Enige tijd later kwam Sint Nicolaas met zijn zwarte knecht ook de herberg bezoeken. De vrome bisschop beval de boze waard hem onmiddellijk naar de kelder te brengen om er het vaatje gezouten vlees te zien... De heilige man sprak een kort gebed uit en... de drie jongens sprongen levend en wel het vat uit.

Verder bestaat er nog de legende over de drie onschuldig veroordeelden, die schipbreuk leden en door de heilige prachtig uit de penarie werden geholpen. En ook nog dat andere, prachtige verhaal over de drie meisjes, die zo arm waren, dat ze geen man konden vinden.

IN die tijd moesten de meisjes een bruidsschat hebben om te kunnen trouwen. Omdat die drie meisjes dit niet hadden en toch niet klaagden en evengoed braaf en oppassend bleven, kwam Sint Nicolaas op zekere nacht langs hun arm huisje gereden en wierp een grote zak goudstukken door het raam... Nu konden ze eindelijk toch gaan trouwen !

Jullie weten, dat eeuwen geleden verschillende heidense feesten en gebruiken « gekerstend » werden, d.w.z. dat die feesten en gebruiken bleven bestaan, maar van hun heidens tintje ontdaan. Zo hebben de geleerden uitgezocht, dat er in het Sinterklaasfeest ook van die heidense gebruiken zijn overgebleven. Zo schijnt het aan elkaar geven van koek en speculaas afkomstig te zijn van de Saturnaliën, Romeinse jaarlijkse feesten, waarop de mensen elkaar ook allerlei lekkernijen gaven. En waarom Sinterklaas op zijn paard over de daken rijdt ? Wel, dat is overgenomen van de oude Germanen. Hun god, Wodan, stormde graag op zijn paard Sleipnir door de lucht...

De gard schijnt overgenomen te zijn van Sint Maarten. Het is een oud symbool van vruchtbaarheid... Nu gebruikt Pieterman die om op onze broek te slaan. Dit kan ook « vruchtbaar » zijn, als het ons aanspoort voortaan ons best te doen...

SOMMIGE jongens en meisjes durven beweren, dat Sinterklaas niet bestaat. Sint Nicolaas leeft wel. Niet als bisschop van Myra, want die is al 1500 jaar dood. Maar Sint Nicolaas leeft in alle vaders en moeders en alle grote jongens en meisjes, die veel van kinderen houden en hen en elkaar eens op dat prachtige feest aangenaam willen verrassen.

Sint Nicolaas leeft vooral in al die jongens en meisjes, die van hun eigen speelgoed en lekkernijen iets afstaan om arme kinderen en weesjes en ook de kinderen in ziekenhuizen een blije dag te bezorgen.

Tot de volgende week, rakkers en rakkeresjes.
Met Robbedoes Vooruit en Vooraan.
Jullie trouwe, **SNUFFEL.**

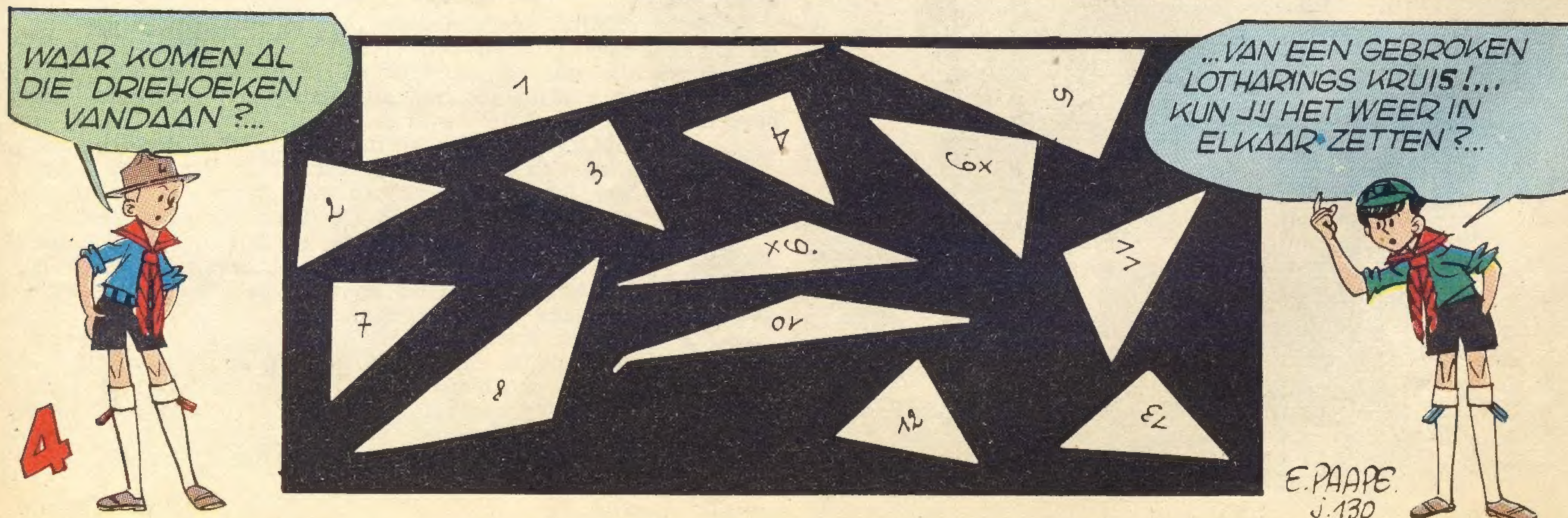
WAT EEN INTERNATIONAAL GEZELSCHAP!...

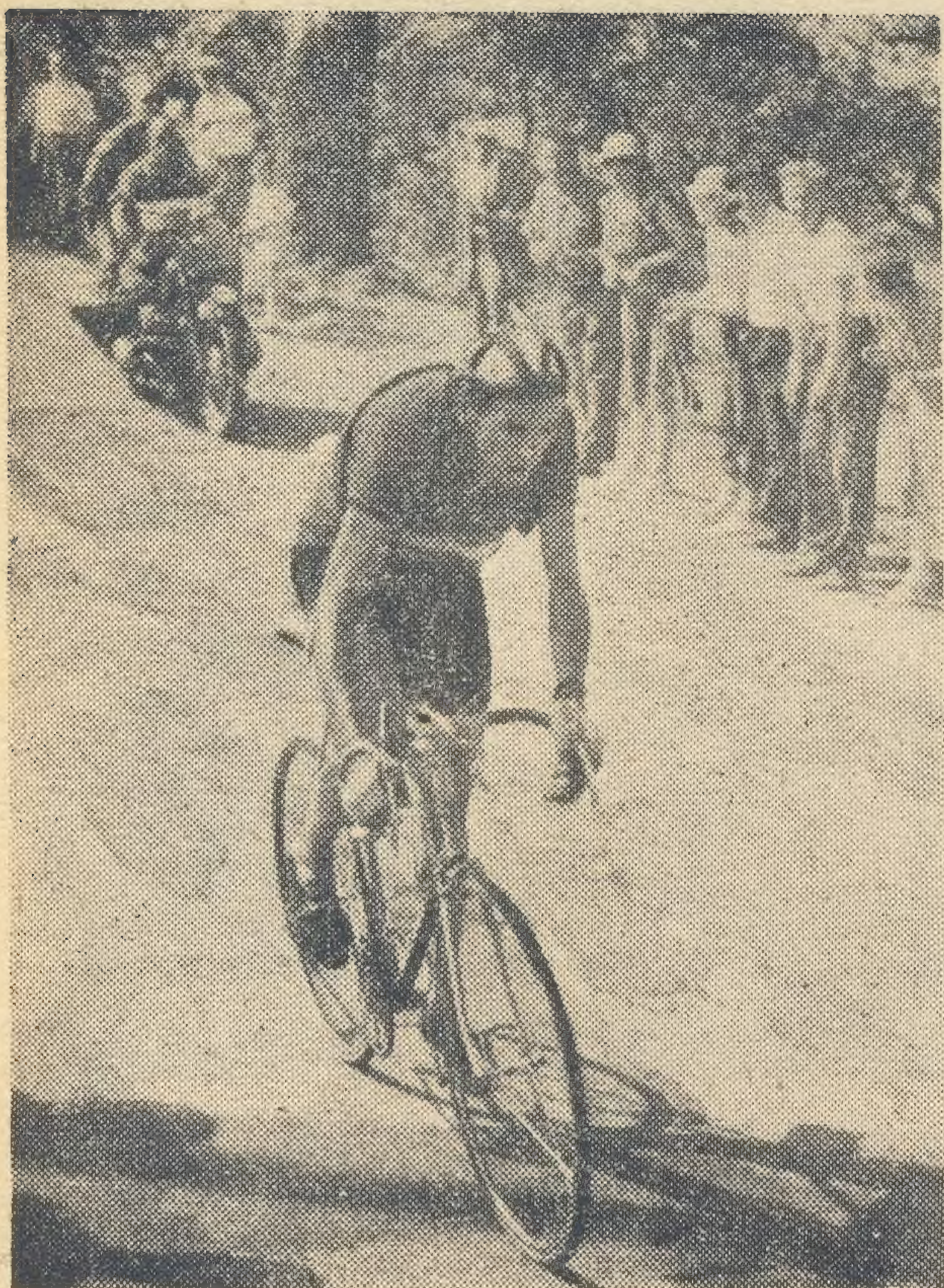
KEN JIJ DE NAAM VAN HET NATIONALE KLEDINGSTUK AANGEGEVEN DOOR EEN PIJL EN HET LAND WAAR HET THUIS - HOORT?...

1

SPRINT

mag je niet missen!

Een auto, een echte racewagen zal je wel niet hebben.

Maar misschien wel een fiets.

Benen heb je in elk geval.

Pak je fiets...
Neem een SPRINT!

Ren zo hard je kan...
Neem een SPRINT!

SPRINT!!

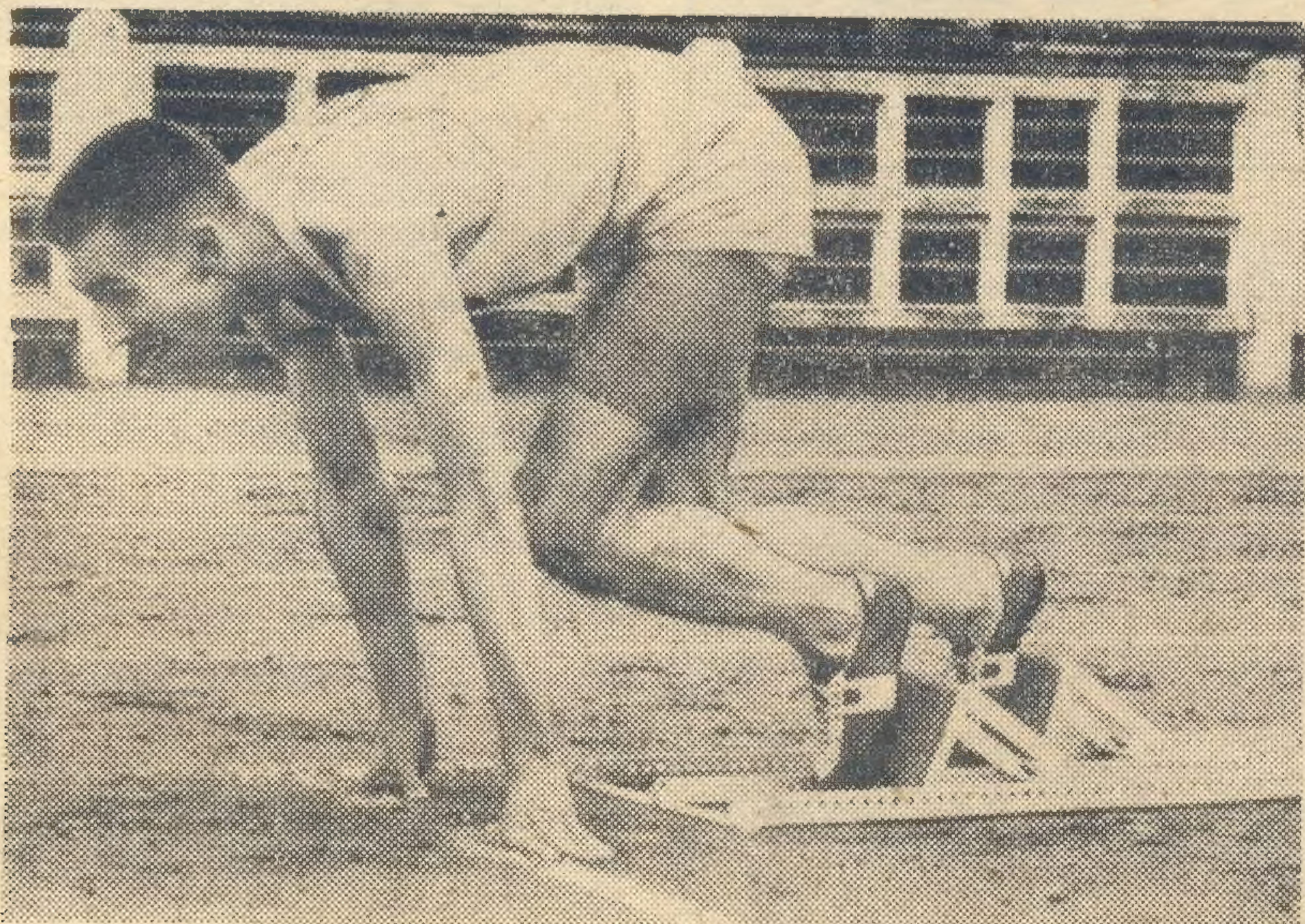
SPRINT

IS

TOF!

Zeg, haast je wat!

Het is best mogelijk, dat die meneer, bij wie je « Robbedoes » koopt, al zijn SPRINT-nummers al kwijt is.

SPRINT

het blad voor jongelui, waar pit in zit.

SPRINT

de enige krant door jongens geschreven.

SPRINT

de enige krant, die JULLIE krant is.

NEEM
DUS
SPRINT

Het land van de ESKIMO'S is een ongenadig land voor wie uit het lauwe comfort van het oude Europa komt. De koude is de zwaarste beproeving. Alleen aan de hand van enkele nuchtere feitjes kan ik duidelijk maken wat een onzettende temperatuur daar heerst. Je haalt een vis op uit een gat in het ijs en hij is steenhard bevroren voordat je hem in de hand krijgt. Je komt met vochtige laarzen buiten en je vriest vast aan de grond waar je ook maar even blijft stilstaan. Je loopt een poosje tegen de wind in en je eigen adem zet zich in een ijskorstje op je gezicht vast. Je spuwt en er valt een bolletje ijs op de grond.

DE NOMADEN VAN HET HOGE NOORDEN

door Peter POLDER

Zelfs de beproefde Eskimo-jas van dikke kariboehuiden, die vele geslachten Inuït (1) van de dood door bevriezing gered heeft, biedt geen volledige beschutting. Je zou vijfmaal moeten leven om er aan te wennen. De Eskimo's hebben er eeuwen over gedaan, maar enkele graden boven nul vinden ze dan ook al lekker warm. Ze leven half naakt in hun igloo,'s hoewel het daar zelden warmer wordt dan vier graden. Bij een grotere « hitte » wordt zo'n sneeuwhuis trouwens uiterst ongerieflijk, vanwege het druipende dak als de sneeuw aan de binnenkant gaat smelten.

Wanneer het tegen het einde van de winter warmer gaat worden, is het met al dat gelek nauwelijks uit te houden in een igloo. Toch houden de Eskimo's er zo lang mogelijk stand, want de stormwind zou er met de lichter gebouwde tenten vandoor kunnen gaan. Wanneer het lekken werkelijk te erg wordt, breken de Eskimo's het dak van hun igloo's af en leggen er huiden voor in de plaats. Maar de zijwand blijft staan, want een halve igloo is toch altijd nog beter dan een hele tent.

Hun weerstand tegen kou grenst aan het ongelofelijke. Een Eskimo, die op zeehondenjacht door het pakijs was gezakt, liet zich drijfnat opsluiten in een haastig gebouwde igloo en bleef daar twee dagen liggen, bij een buitentemperatuur van meer dan veertig graden onder nul. Toen zijn jachtcompagnon terug kwam met droog goed en de igloo openbrak, lag de drenkeling in een diepe slaap gedompeld.

KOEIANA !...

Dat tragische land heeft de bewoners niet zwaarmoedig gemaakt. Wel integendeel. Door hun onverwoestbaar goed humeur zijn ze gepantserd tegen de zwaarste beproevingen en de ergste tegenslagen. Als een jager urenlang bij een gat in het ijs heeft gezeten, tevergeefs wachtend tot het een zeehond zou believen daar een luchtje te komen scheppen, gaat hij niet aan het sakkeren om zoveel pech.

— Koeiana! zegt hij alleen. Niks aan te doen!

Als hij met lege handen terugkeert in zijn igloo, moet hij daar misschien nog om lachen ook, al heeft hij sedert vele dagen geen behoorlijk stuk vlees meer onder de tand gehad en al weet hij helemaal niet of hij morgen meer geluk zal hebben. Misschien begint die nacht een sneeuwstorm te loeien en dan kan er morgen en de volgende dagen van jagen geen sprake meer zijn. En dan ?...

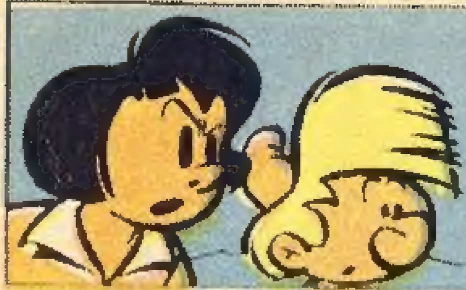
— Koeiana! Niks aan te doen!

« Koeiana ! » is het enige woord waarmee vader Inoek lucht kan geven aan zijn gevoelens, wanneer hij na een lange tocht terugkomt en zijn jongste niet meer vindt op de rug van zijn moeder. « Koeiana ! » wanneer al zijn kinderen met zijn vrouw er bij van honger omgekomen zijn.

(Zie vervolg bladz. 23.)

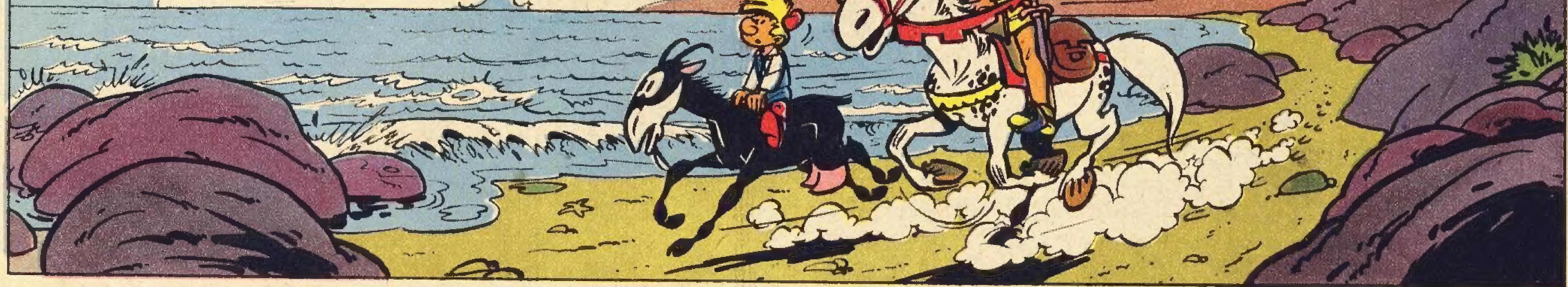
(1) Eskimo's noemen zichzelf « Inuït », het meervoud van « Inoek » wat mens betekent. « Eskimo » is eigenlijk een scheldnaam, hen door hun vijanden de Indianen gegeven, en betekent « rauwvleeseter ».

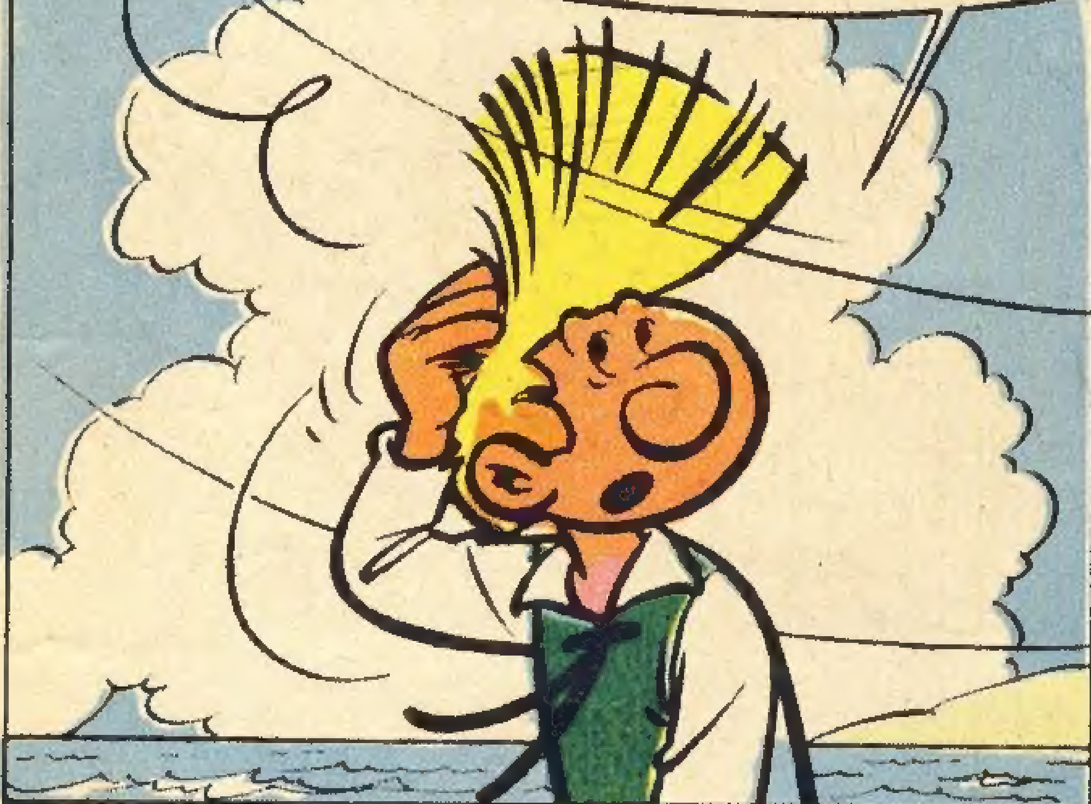

EEN NIEUW AVONTUUR VAN JOHAN EN PIRREWIET ... DOOR PEYO

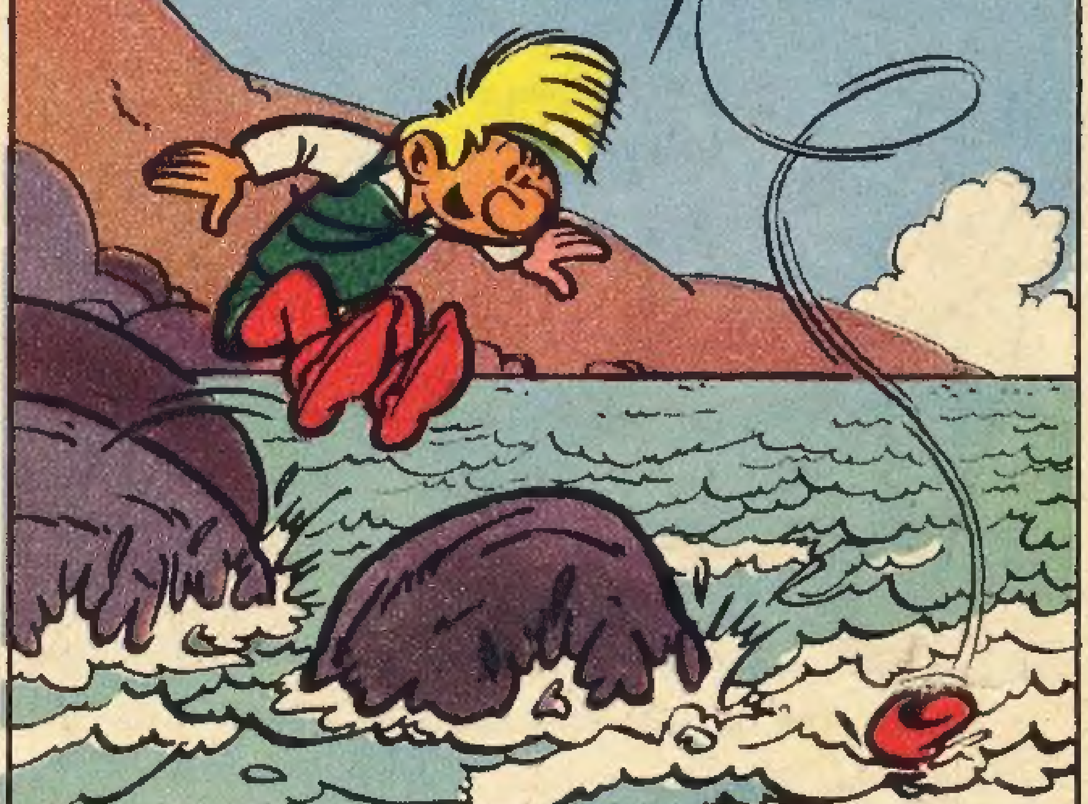
De eed der Vikingen

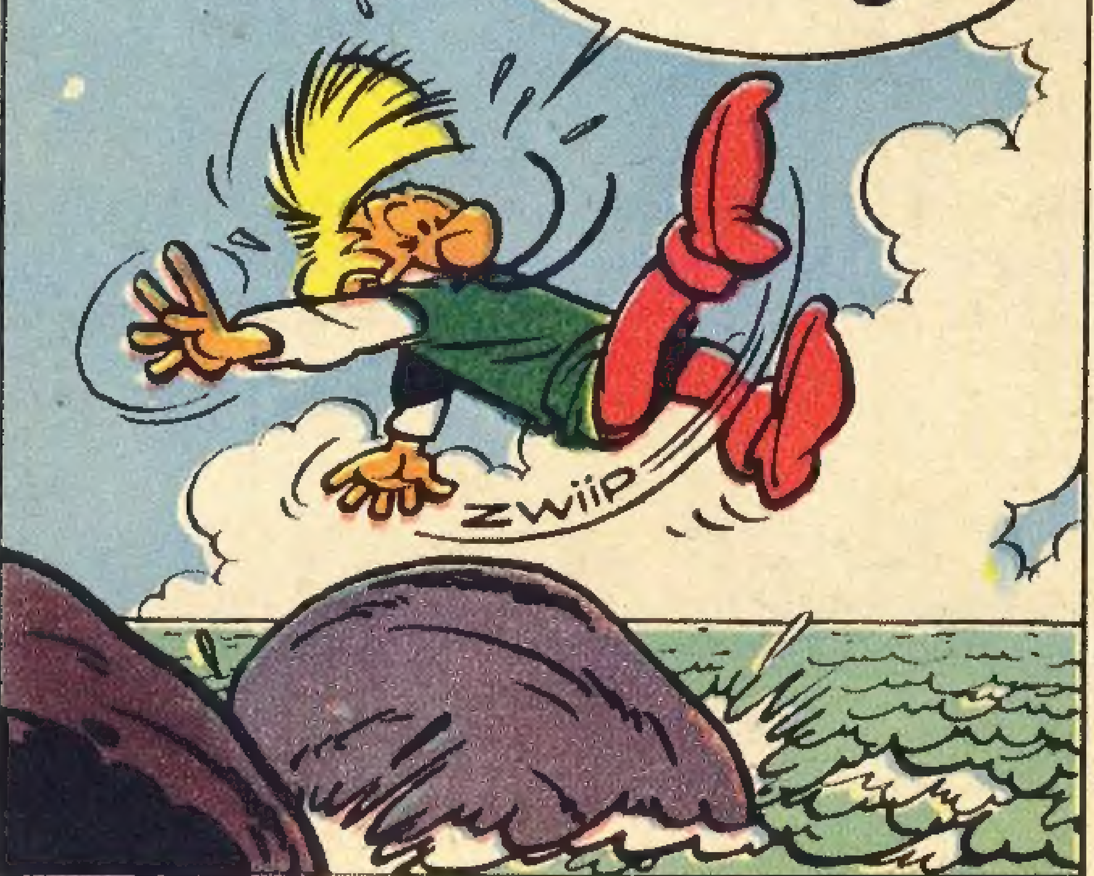

ARME PIRREWIET ! TROOST JE MAAR, ZEEBADEN ZIJN GEZOND !

VOORAL IN DIT JAARGETIJ ! ZE ZIJN UITSTEKEND OM... HAAA... HAA...
TSJIIE

...VERKOUDEN TE WORDEN !
DAARGINDS IS EEN VISSERSHUT ! GA MEE DAARHEEN, WE ZULLEN VRAGEN OF ZE EEN LEKKER VUURTJE VOOR JE WILLEN STOKEN !

GOEIENDAG ALLEMAAL ! MIJN VRIEND IS IN HET WATER GEVALLEN ! MAG HIJ ZICH DROGEN ?

JA ZEKER, KOM MAAR BINNEN ! MARIE STOOK HET VUUR WAT OP ! EN GA JIJ WARME DEKENS HALEN, BERTHA !

JE MOET EEN BORRELTJE DRINKEN, DAT ZAL JE DADELIJK WARM MAKEN ! EIGENLIJK LUST IK ER ZELF OOK WEL EEN. DAARNET HEB IK EEN SOORT RILLING GEHAD !

VERDUIVELD, DAT BORRELTJE IS MAAR EEN DRUPJE ! EEN DRUPJE VAN EEN DRUPJE ... ENFIN ! ...

U BLIJFT MET ONS MEEËTEN... WAT DE POT SCHAFT !
HEEL AARDIG, MAAR IK WOU VANAVOND NOG NAAR PINKERLAND TOE ! ZO GAUW PIRREWIETS KLEREN DROOG ZIJN, GAAN WE ER VANDOOR !
21

EVEN LATER...
VOORUIT, NIET TREUZELEN, ALS WE NOG VOOR DE NACHT WILLEN AANKOMEN! EN NOG WEL BEDANKT, HOOR!
EN... HM, VOOR DE LEKKERE BORREL!

HOLA, DE LUCHT IS BETROKKEN!

DAAR HEB JE 'T AL, 'T REGENT!
MET ZULK WEER GAAN WE TOCH NIET WEG? EEN BAD PER DAG VIND IK WELLETJES!!

KAN U ONS TOT MORGENOCHTEND HERBERGEN?
JA WEL! ZET UW RIJDIEREN MAAR IN DE LOODS! WACHT IK ZAL DE DEUR OPENMAKEN!

HET WAS HOOG TIJD! WAT EEN STORTBUI!
O! HEEFT U WEER KOU GEVAT, JONKER PIRREWIET?
TCHII!

WE ZULLEN WEER EEN BORRELTJE DRINKEN TEGEN DE KOU, MARIE, WAAR HEB JE DE KRUIK NEERGEZET?
VOOR MIJ NIET! DANK U WEL... IK HEB HET AL HEET, GLOEIEND HEET!

JE BORRELTJE KRIJG JE STRAKS! NU AAN TAFEL, DE SOEP IS WARM!

EEN POOSJE LATER...
EEN SLOKJE?
OF IK VERHALEN KEN? LUISTER MAAR EENS... ER WAS EENS EEN MOOI PRINSESJE, ZE HIELD VAN WOUTER EEN DAPPER RIDDER. MAAR EEN HEKS WAS JALOERS OP ISABELLA EN GAF HAAR EEN TOVERDRANK IN WAARDOOR ZE FOEILELIJK WERD!!...

NIEMAND WILDE IN DAT LELIJKE EENDJE DE PRINSES HERKENNEN EN ZE WERD VAN HET KASTEEL WEGGEJAAGD. TERWIJL ZE HUILEND WEGLIEP, ZAG ZE WOUTER AANKOMEN. DIE ZEI TEGEN HAAR: "NIET MEER HUILEN, ISABELLA, IK HOU NOG STEEDS VAN JE EN IK ZAL JE HELPEN."

MAAR HOE WIST WOUTER DAT HET DE PRINSES WAS? NIEMAND HAD HAAR TOCH HERKEND?

HOE HIJ...? EH... JA... DOOR... EH... DOORDAT HIJ VAN HAAR HIELD! DAT ZUL JE LATER PAS BEGRIJPEN!
3

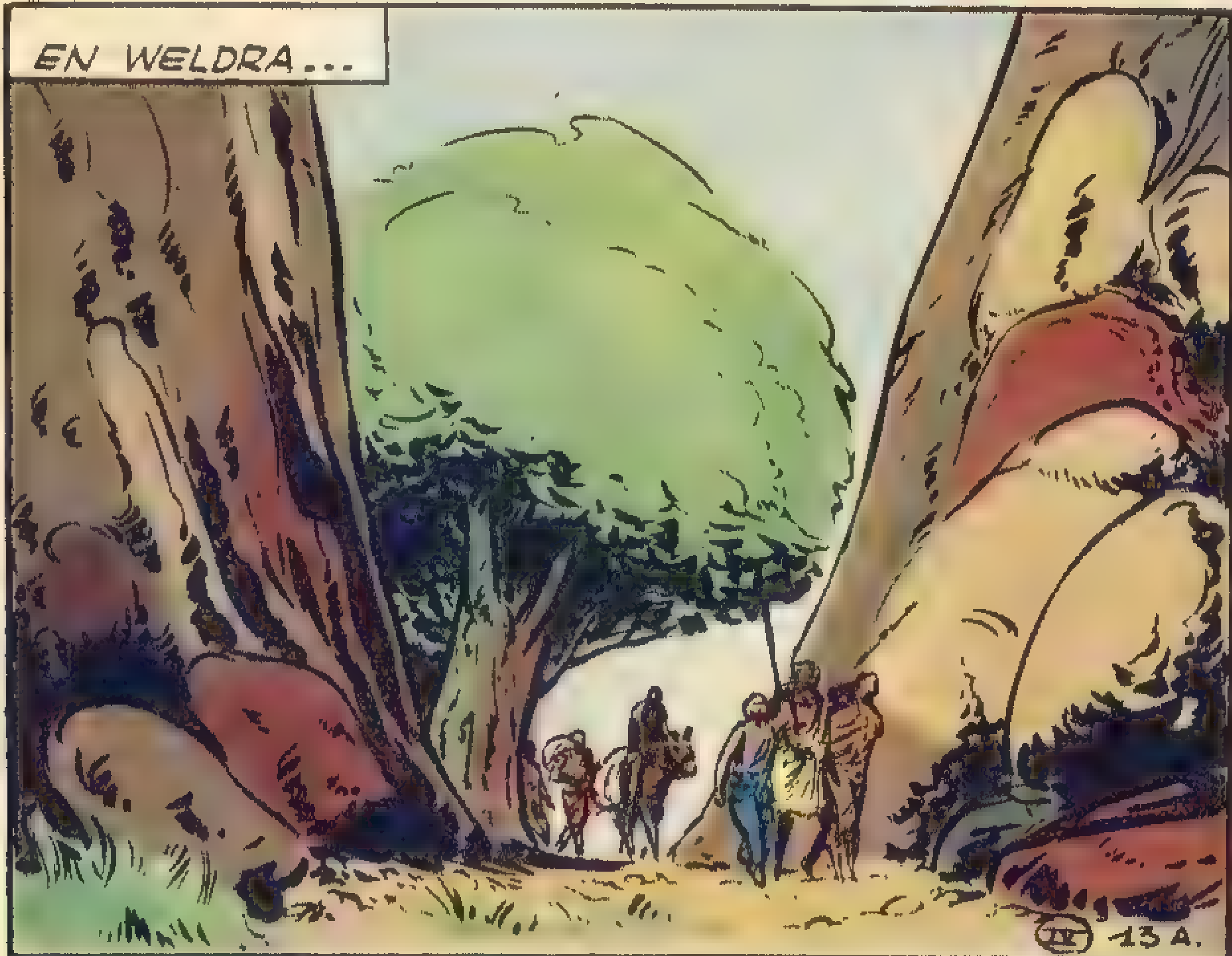
(Wordt vervolgd.)

BEELDEN UIT DE WERELDGESCHIEDENIS

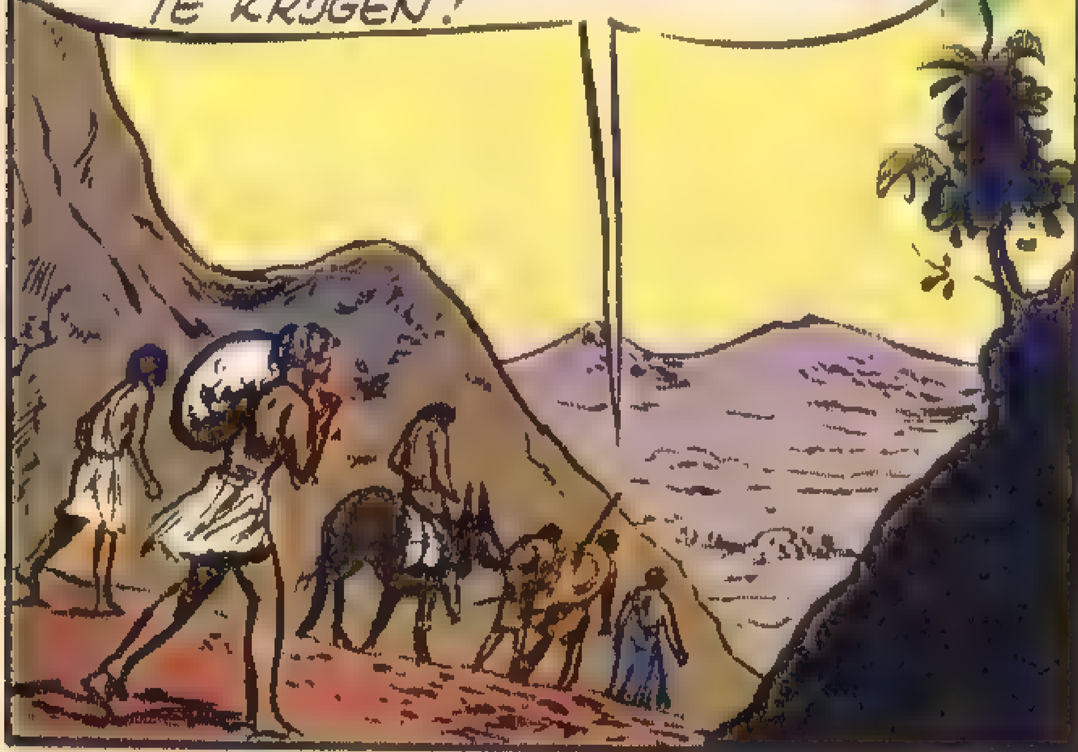
Het Bronzen ZWAARD

De TIMOERS

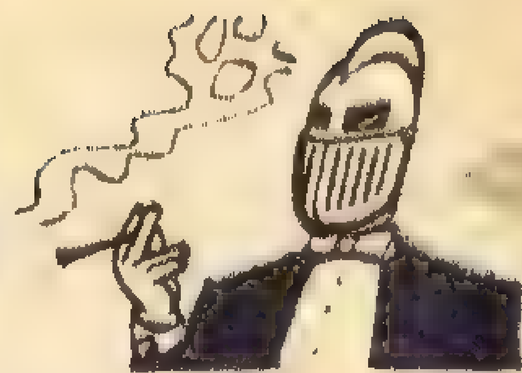

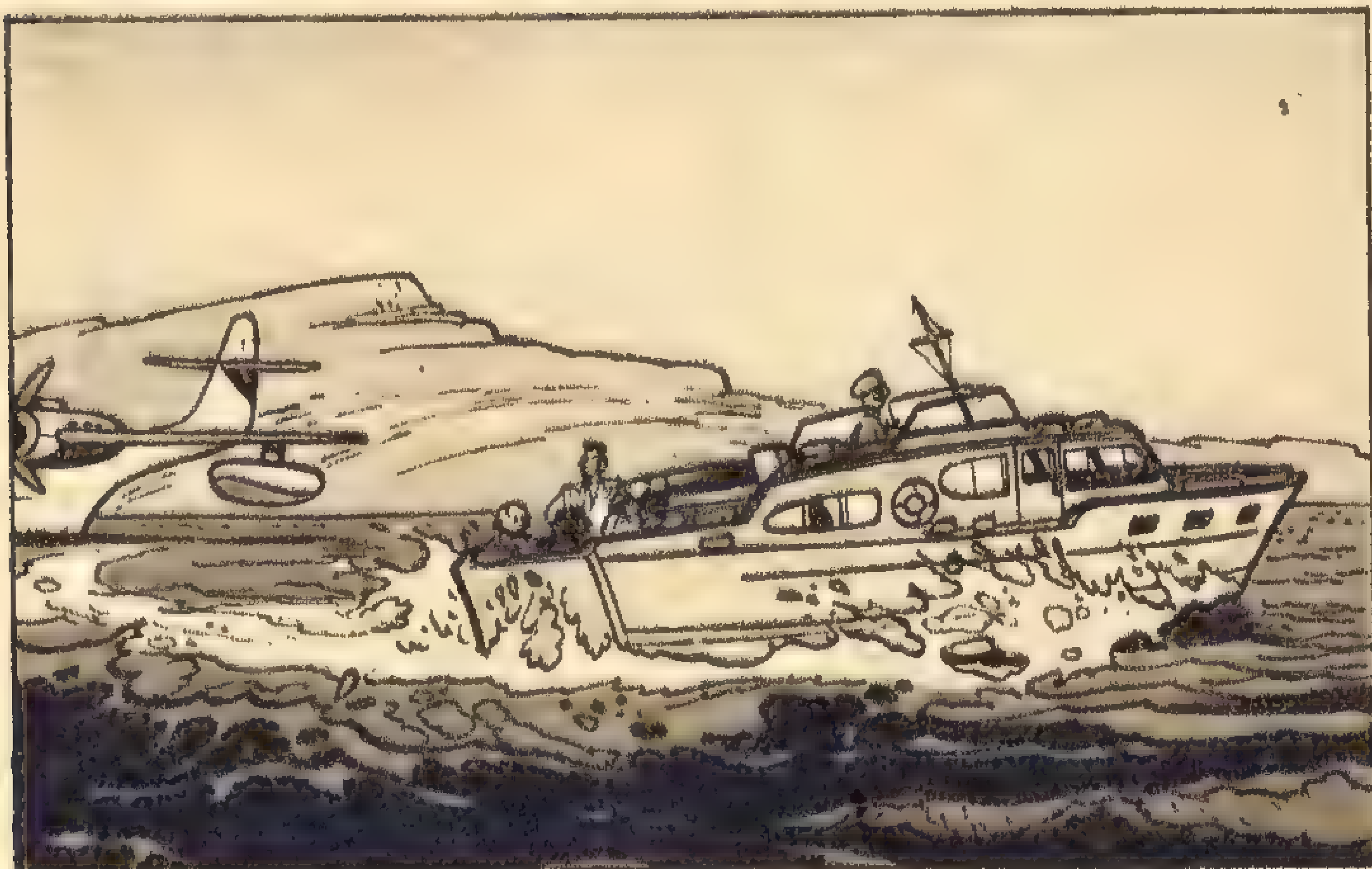

(Wordt vervolgd.)

DE BAARD en DE KALE
STOMP KOMT TERUG
TEKST VAN ROSY . TEKENINGEN VAN WILL

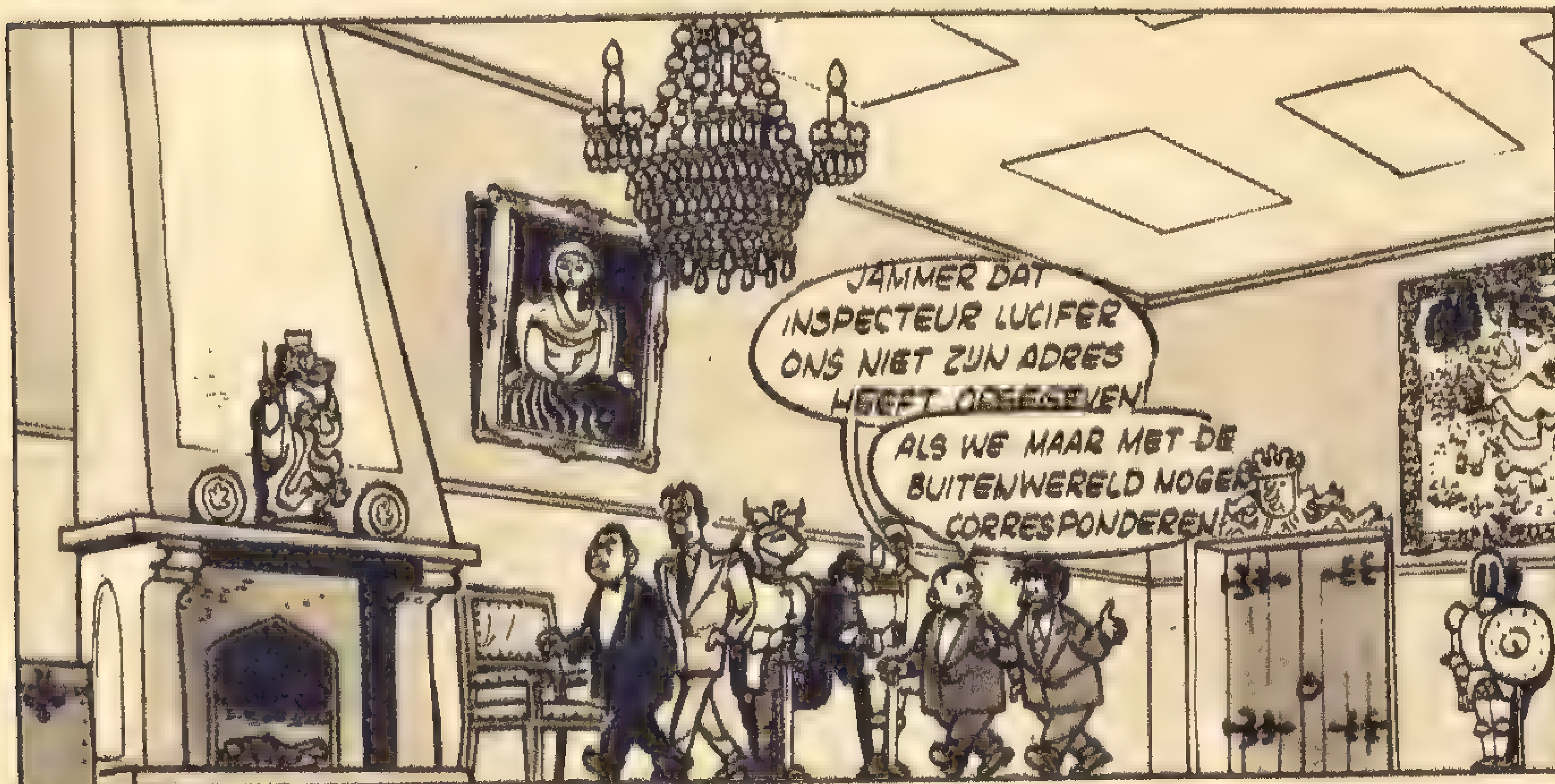

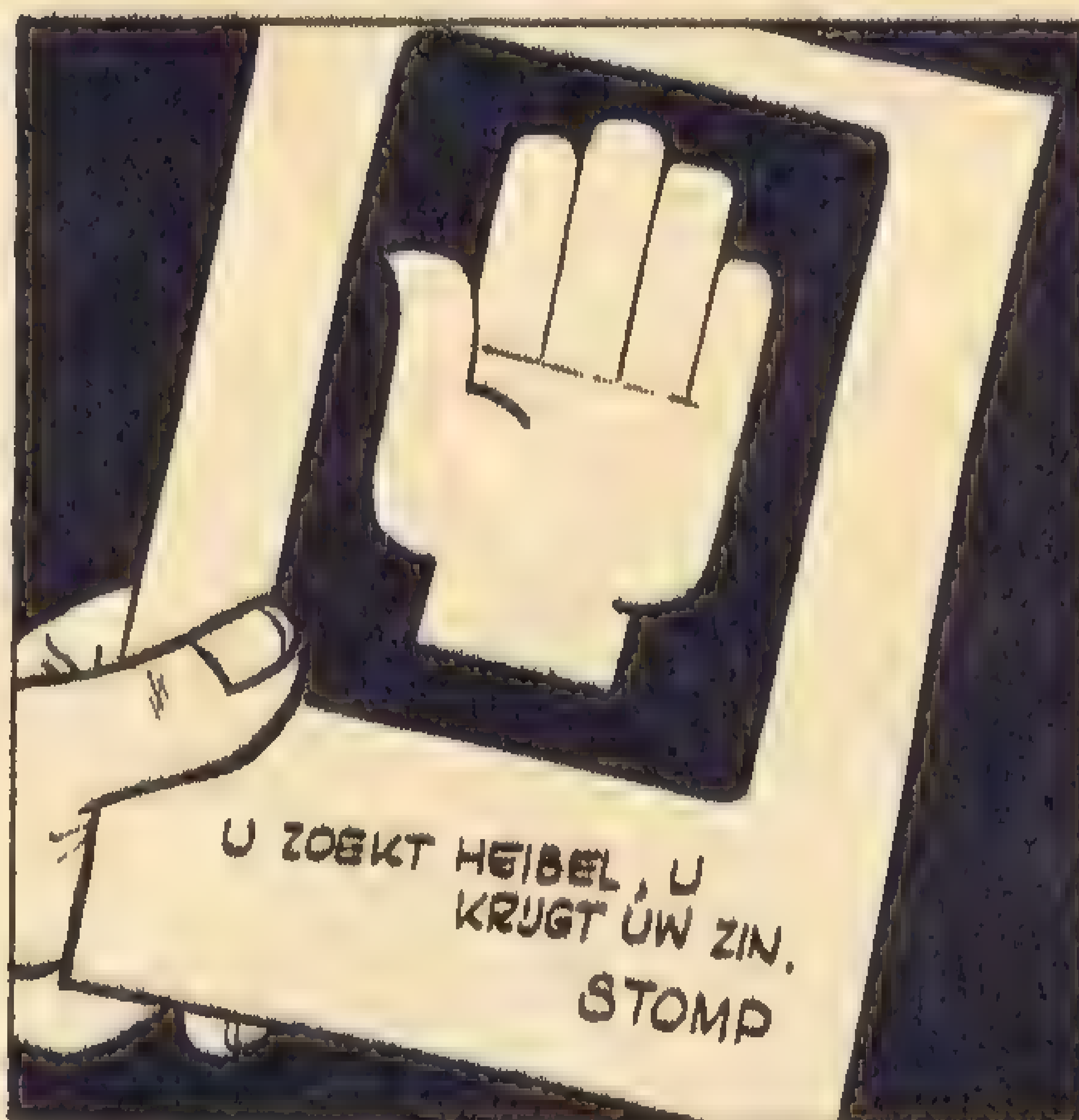
WIE IS STOMP?

WIE IS STOMP?
WIE IS STOMP?

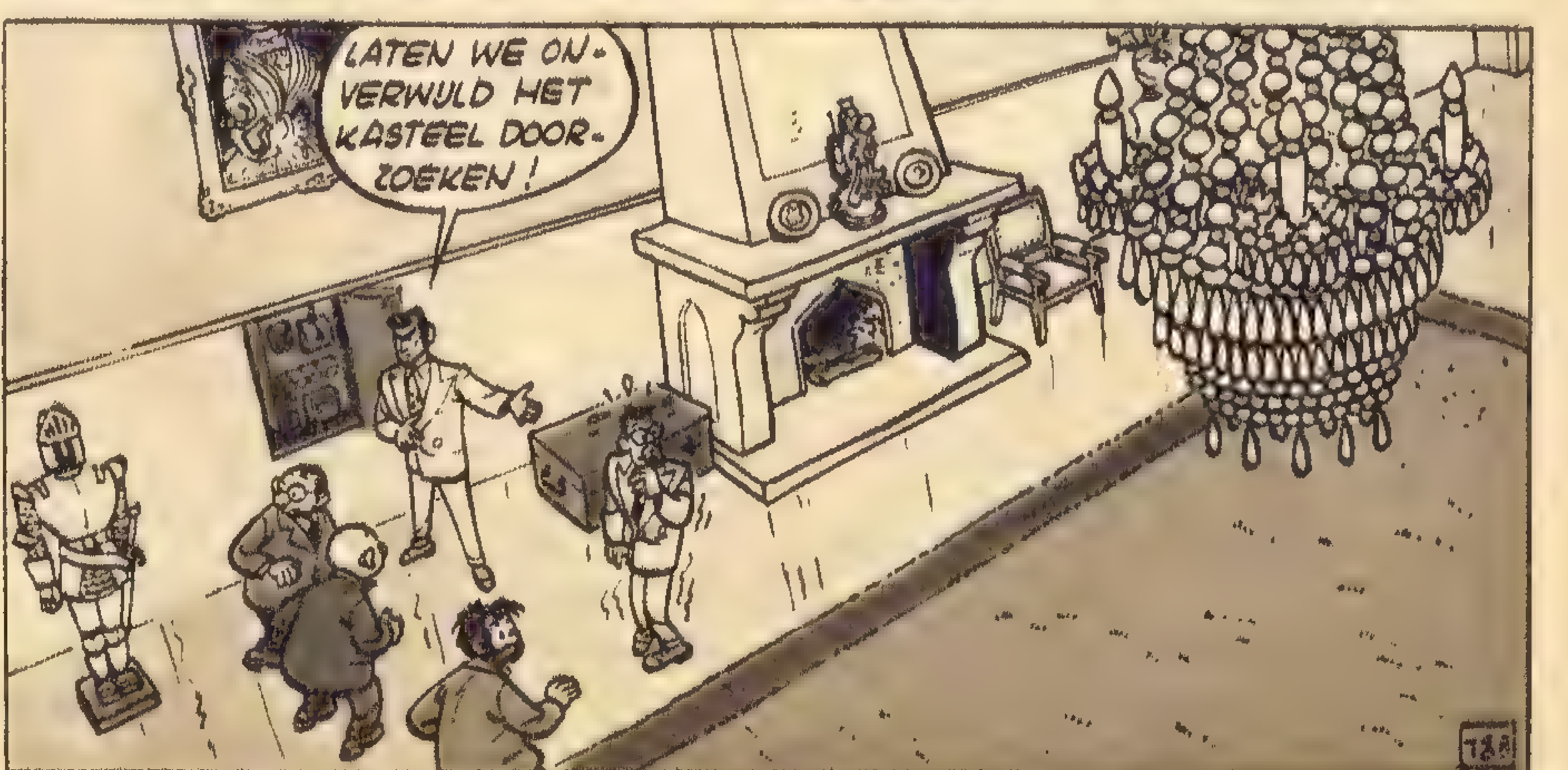

(Wordt vervolgd.)

DE BEVERPATROELJE
DE VERMISTE PADVINDER

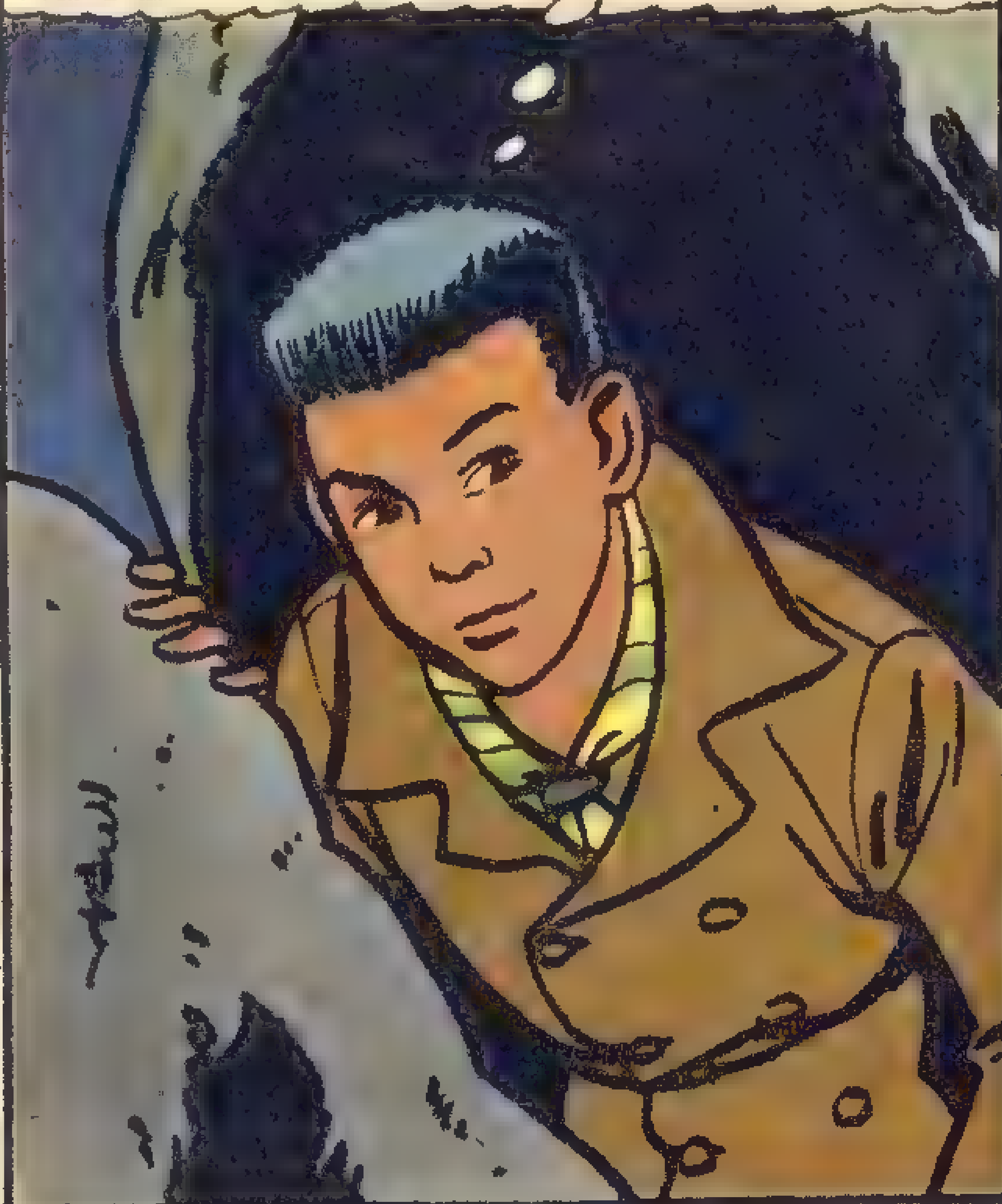

EEN UUR LATER...
HO, KAPITEIN!...
AFGELOPEN! HAAL DE KABEL MAAR IN EN VAAR WEG!
O.K.!... BEDANKT EN TOT DE VOLGENDE MAAL!

ALLES LOS!...VOORUIT STOMEN! ROER OP 90°.

DE "ARIËL" ZWENKT EN ZET KOERS NAAR DE WAL, TERWIJL DE "HARIKA-MAROE" WEGVAART ALS EEN DOODONSCHULDIGE VRACHTBOOT.
ZIEZO!... ZODRA DE ROMMEL STILLETJES GELOST IS KIEZEN WE WEER ZEE OM VIS TE VANGEN, VOOR DE SCHIJN... EN MORGEN LOPEN WE WEER KER-AVEN BINNEN!...

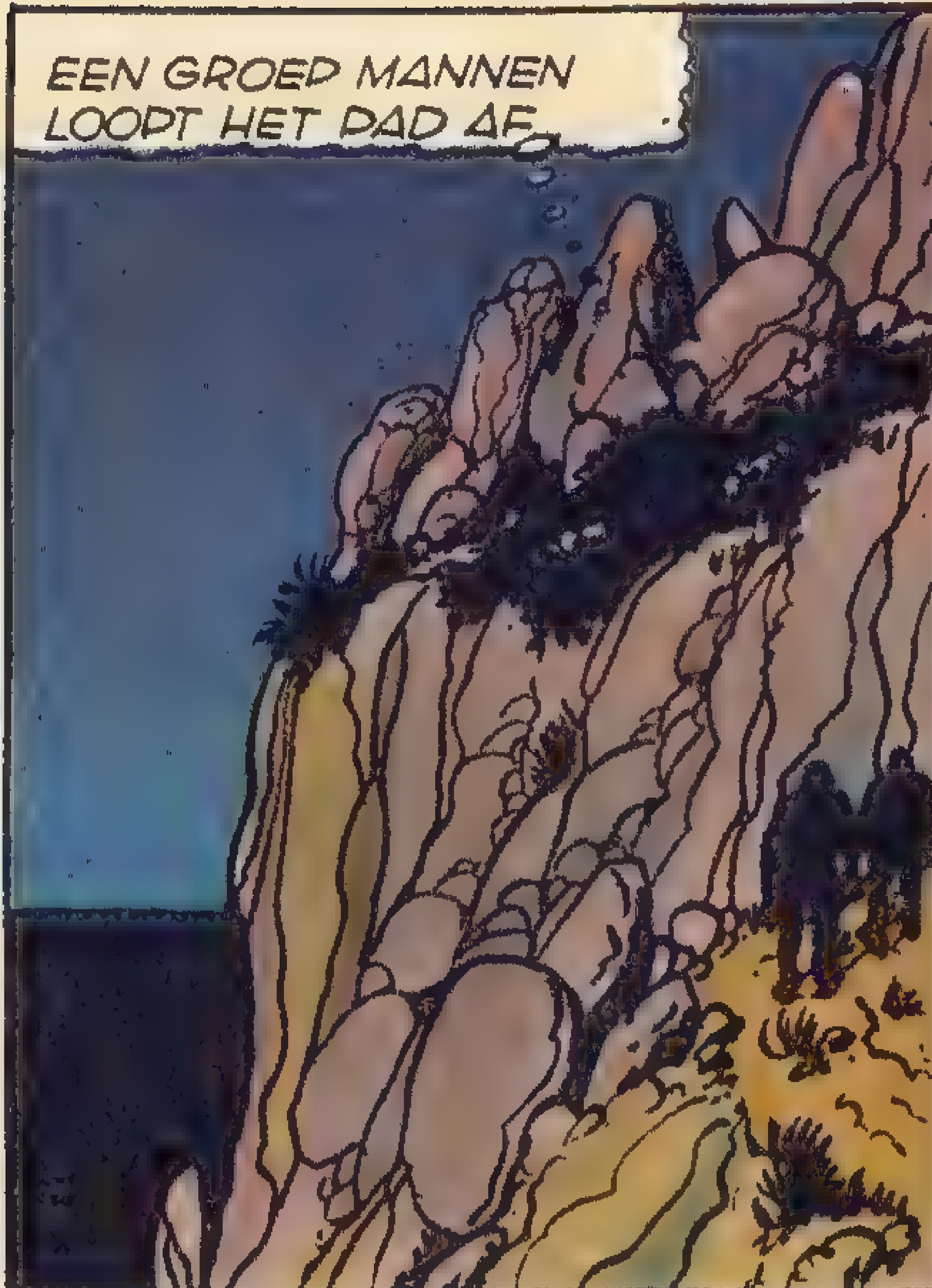

OM DRIE UUR IN DE MORGEN DOEN WE DE ROTS AAN, VLAK NADAT DE KOMMIEZEN HUN RONDE HEBBEN GEDAAN. DAN HEBBEN WE DUS BIJNA TWEE UUR TIJD VOOR DE VOLGENDE RONDE MOOI ZO! ALLES IS O.K.!...

INTUSSEN OP DE ROTS...
ONZE HELE ALARMINRICHTING IS PARAAT! HIER IS VLIEG VERDWENEN! IK GA ME TUSSEN DE ROTSEN VERSCHUILEN!

EEN PRIMA UITKIJKPOST! HIER KAN IK TEGELIJK DE ZEE, DE ROTS EN DE HEIDE ZIEN!..

NU BEGINT ER EEN EINDELOOS WACHTEN... EN DRIE UUR LATER...
HÉ, HET LIJKT WEL...
KA 35

(Wordt vervolgd.)

BUCK DANNY
GEVAAR IN HET NOORDEN.

IN AFWACHTING DAT DE LANDINGSBAAN VERLENGD WORDT - DAT WERK BEGINT METEEN - FLINK OEFENEN IN HET LANDEN. VOOR HET STARTEN KRIJGEN UW TOESTELLEN HULPRAKETTEN!
IK STEL WAT BETERS VOOR. U WEET DAT ER DOORSLAGGEVENDE PROEVEN ZIJN GENOMEN MET HET AFSCHIETEN VAN JAGERS DOOR KATAPULTEN VAN RADIOGRAFISCH BESTUURDE TOESTELLEN. WIJ GAAN DAT SYSTEEM OOK GEBRUIKEN.

EN NU, JONGELUI, ZAL LUITENANT BURCH JE NAAR DE INTENDANCE BRENGEN. DAAR KRIJG JE EEN SPECIALE UITRUSTING TEGEN DE KOUDE.
HIERHEEN, GENTLEMEN!

GEWELDIG! DE VERSCHILLENDE TENTENKAMPEN ZIJN ONDERLING DOOR VERWARMDE TUNNELS VERBONDEN!
O, JA! TARGET ZERO BEZIT AL HET POOLCOMFORT!

HE, SERGEANT!... UITRUSTINGEN VOOR DIE BESCHAAFDE HEERTJES!

DE UITDELING VAN POOLKLEDING BEGINT METEEN.
EN VOOR DE LUITENANT EEN JONGENSMAAT OF WEL KNIPPEN WE DE MOUWEN EN PIJPEN AF!
WAT BETEKENT DIE FLAUWE AARDIGHEID?

MAAR, SIR, IK...
VOOR WIE ZIE JE ME AAN, KEREL? WAT EEN LEF! OVER MIJN LENGTE PRATEN ALS JE ZO BENT ALS JIJ! EN GA EERST EENS IN HOUDING STAAN STUK HALFWAS!

JAMMER, SIR! MAAR IK HEB GEEN UITRUSTING VOOR KLEINE MATEN EN EH... U IS KLEIN... WE ZULLEN EEN NORMAAL PAK INKORTEN.

KLEIN?... IK?! EEN REUZE LEF, SERGEANT! IK HEB EEN FLINK FIGUUR, HOOR JE! EN IK VERBIED JE HET TEGENDEEL TE ZEGGEN!
MAAR, SIR...

STILTE! EN GEEF DAT PLAN MIJN UITRUSTING KORTER TE MAKEN MAAR GAUW OP! IK WIL ER NIET ALS EEN CLOWN UITZIEN!
GOED, SIR ZOALS U WIL, SIR!
MEN. 25

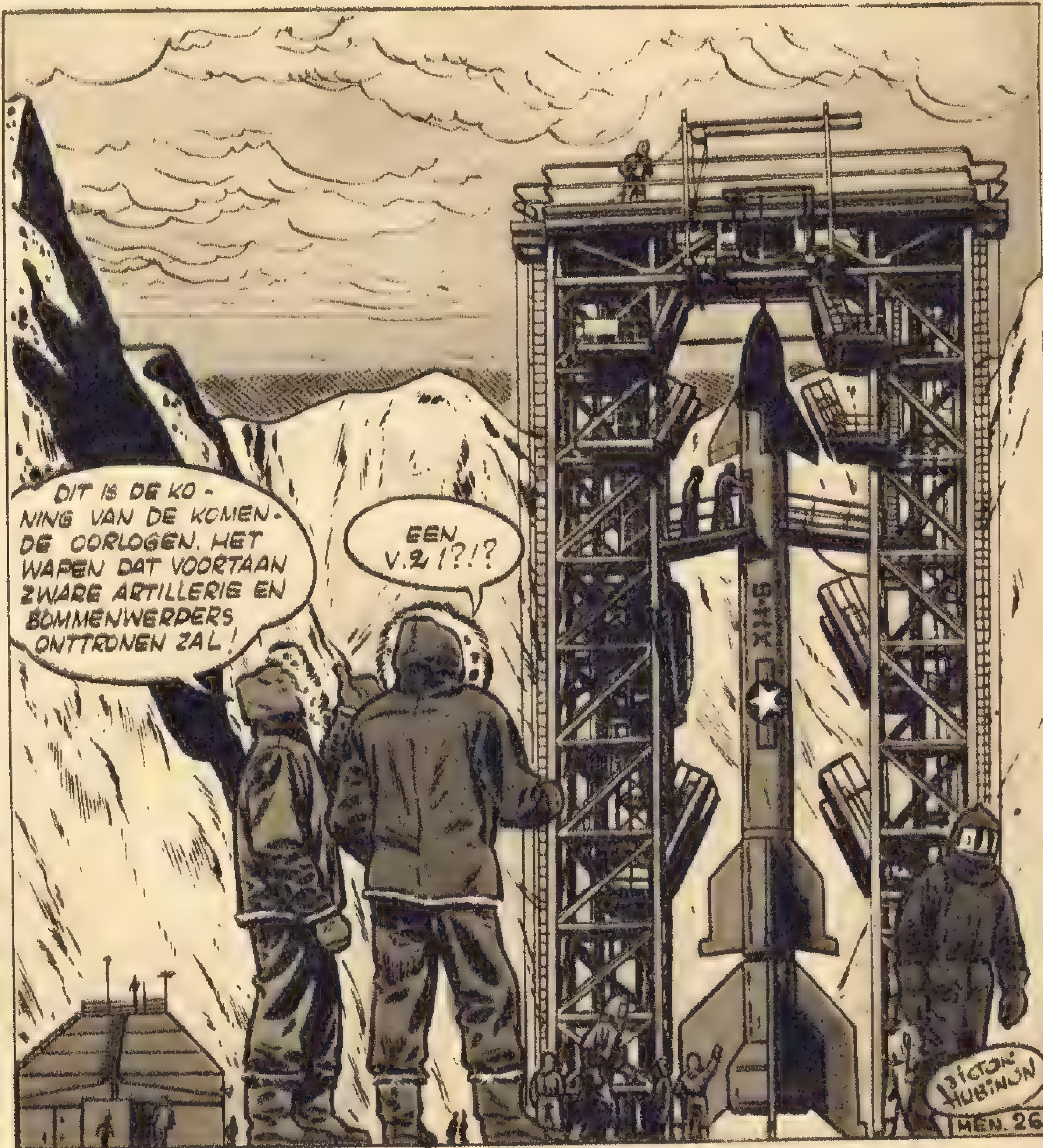

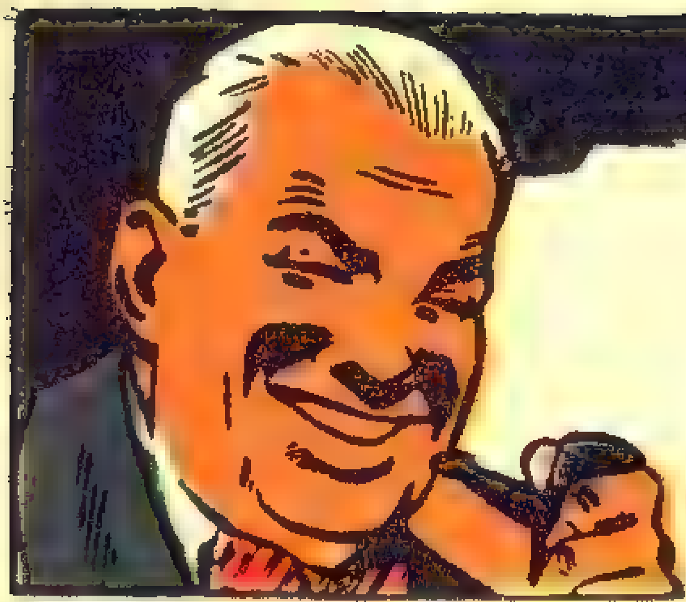

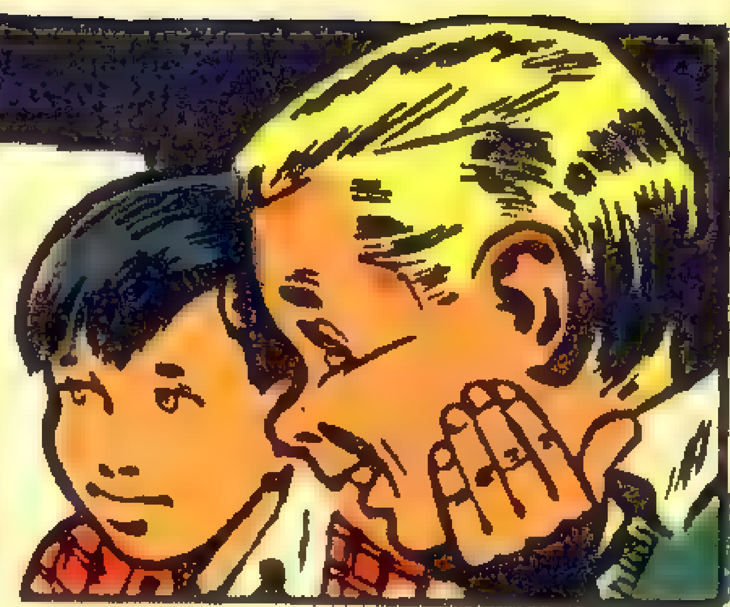

(Wordt vervolgd.)

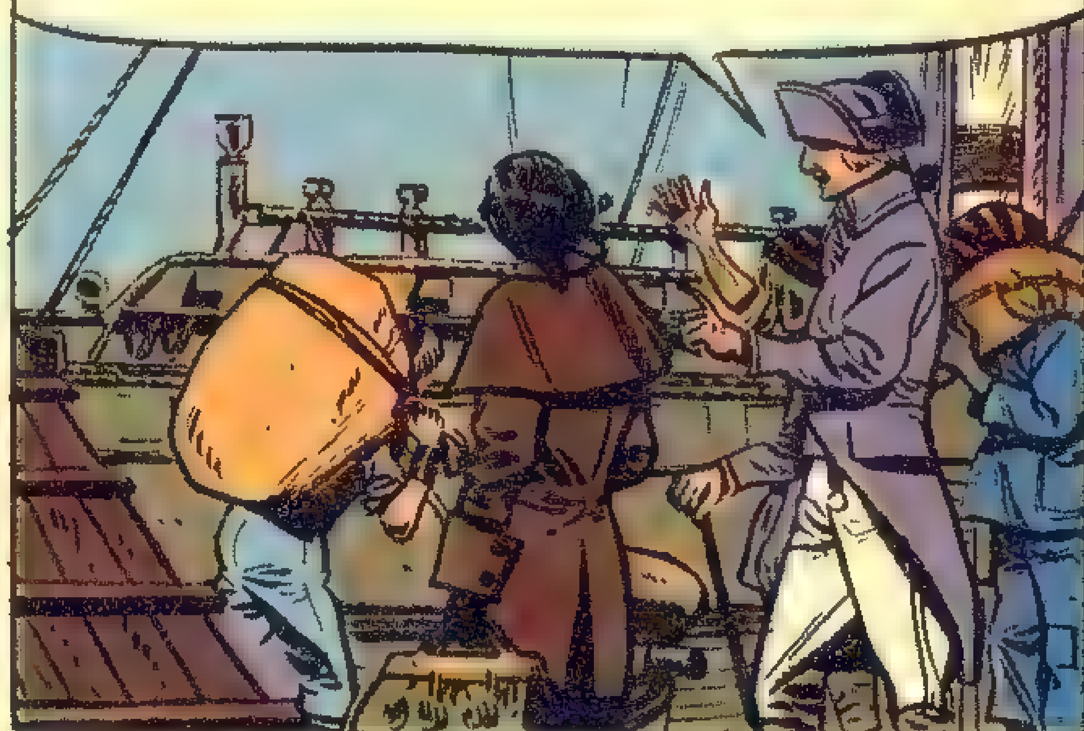

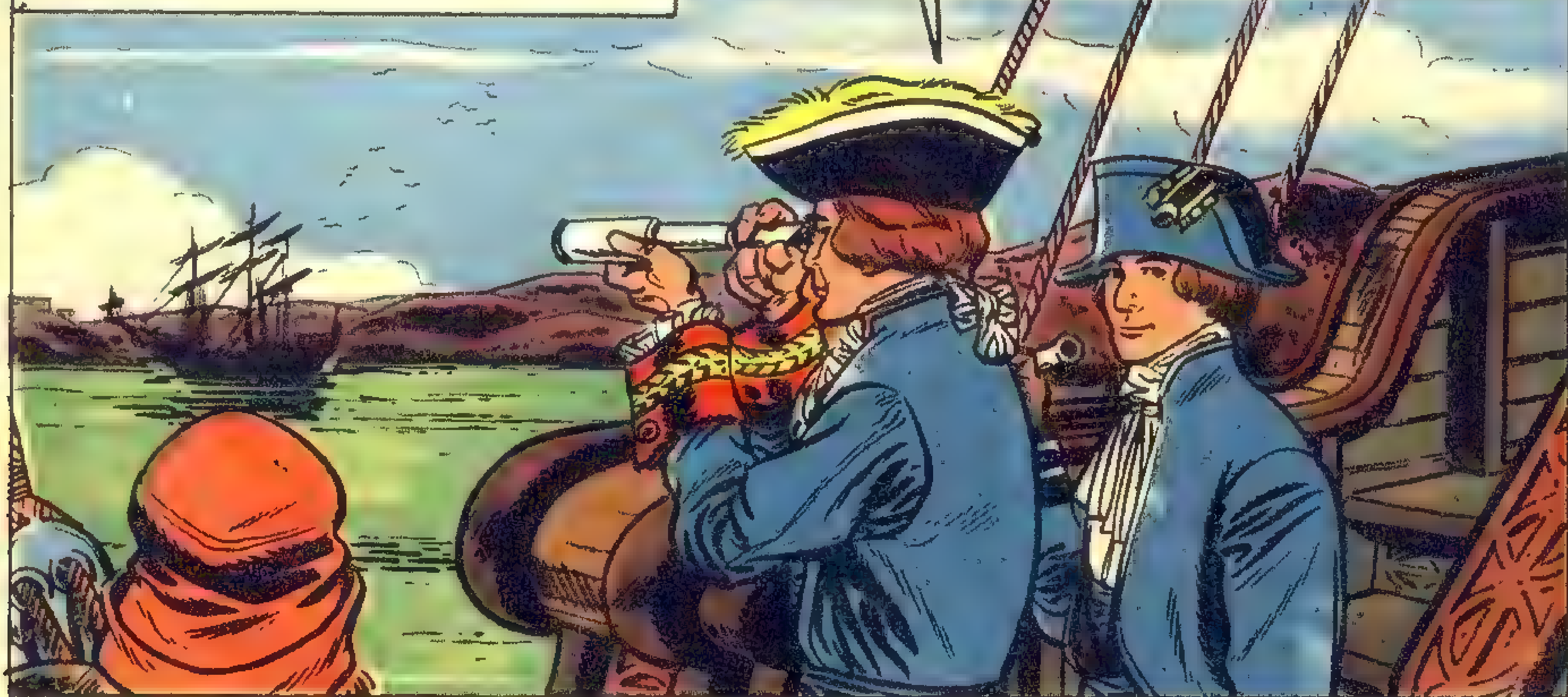
UIT DE VERHALENTROMMEL VAN OOM WIM

Van MARINIER tot MINISTER.

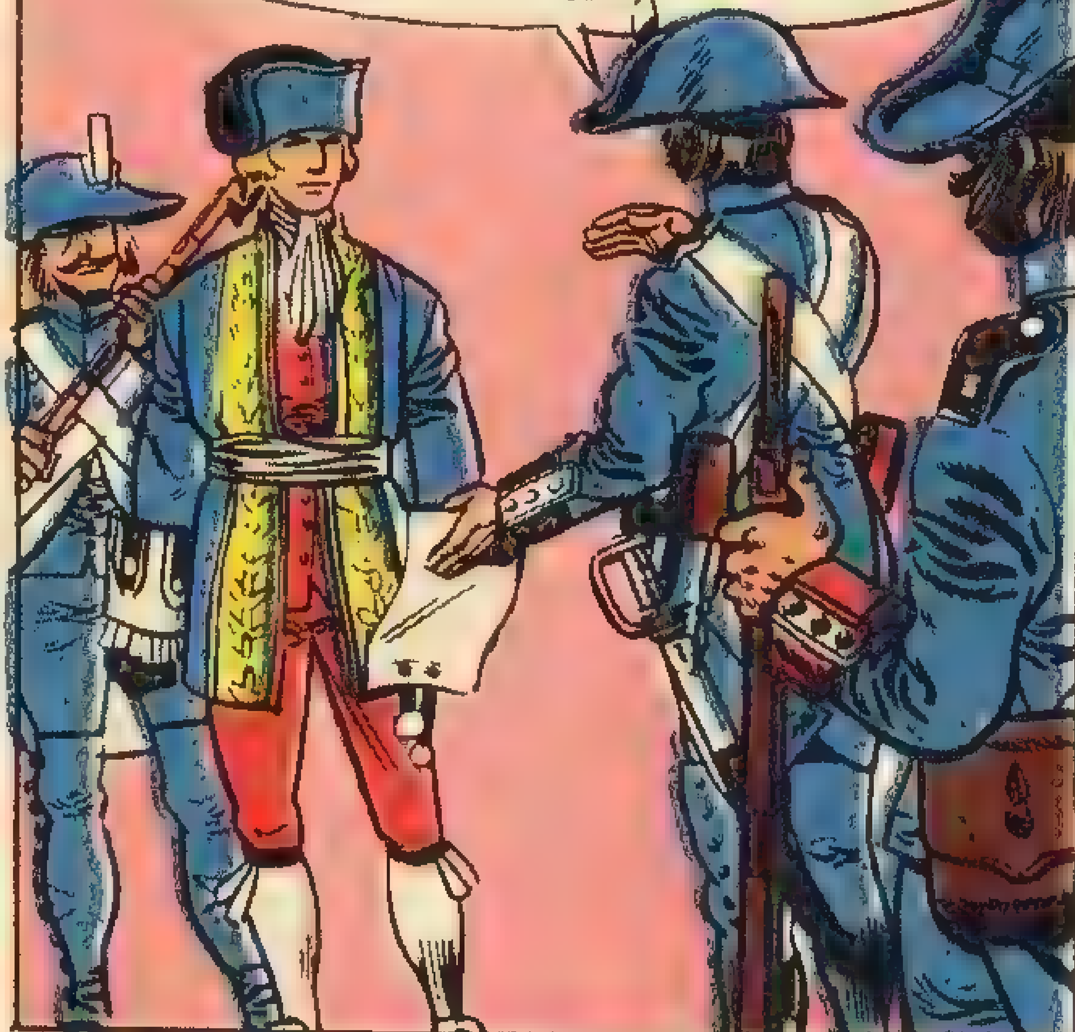
* MAHRATTEN: EEN OOSTERS VOLK

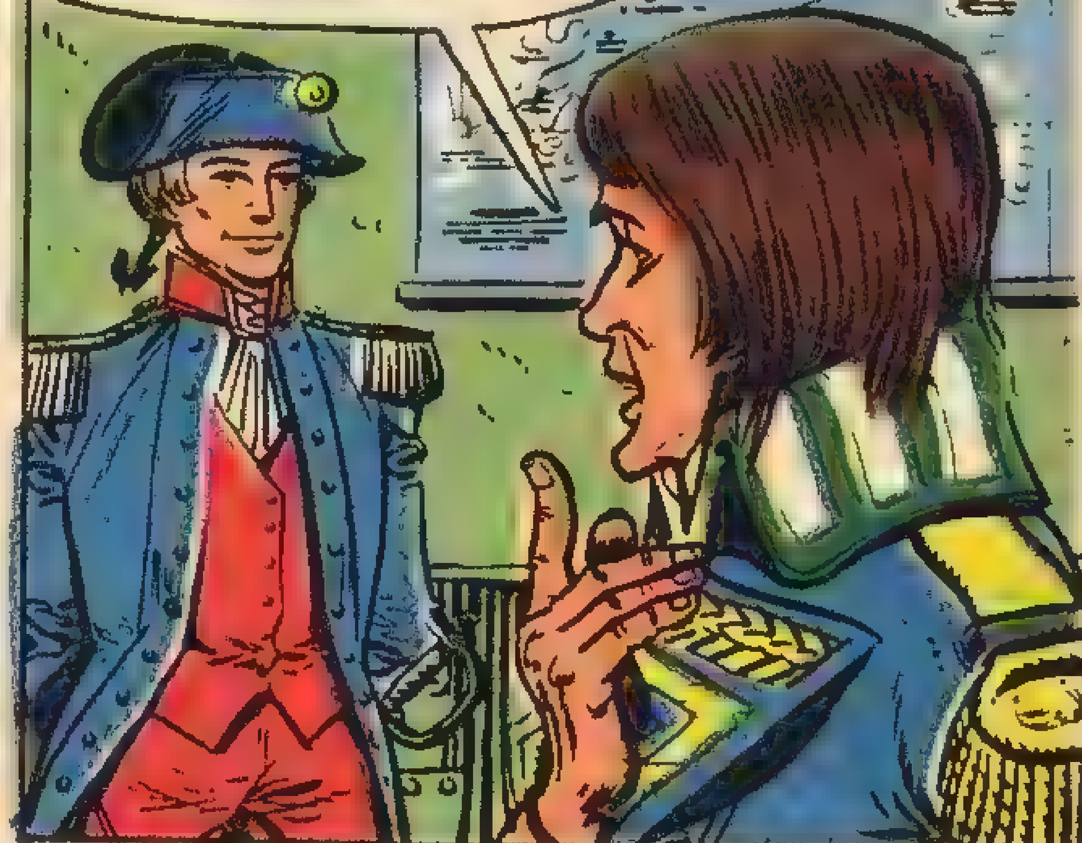

1793. DECRÈS WORDT KAPITEIN TER ZEE. HIJ MOET HULP BRENGEN AAN HET "ILE-DE-FRANCE". DADELIJK KOERST HIJ NAAR FRANKRIJK...

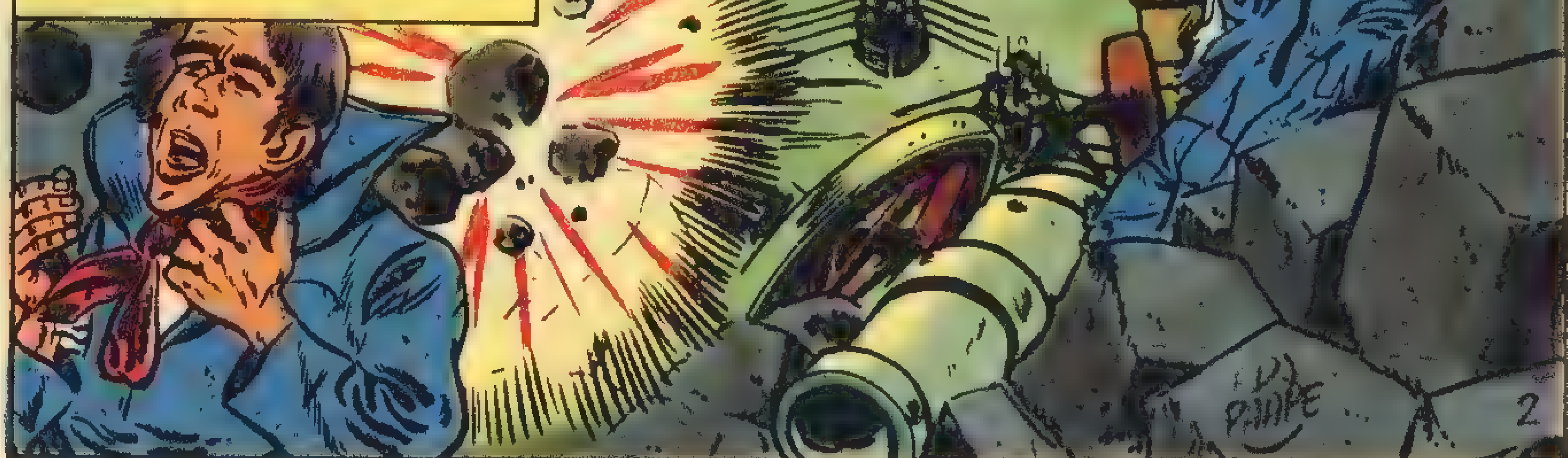

MAAR BIJ ZIJN ONTSCHEPING...
IN NAAM DER WET HOUD IK JE AAN. WE HEBBEN DE REPUBLIEK UITGEROEPEN... DE KONING IS ONTHOOFD... JE BENT ONTSLAGEN, BURGER!...

DECRÈS WACHT RUSTIG DE LOOP DER GEBEURTENISSEN AF. OP ZERE DAG WORDT HIJ BIJ ADMIRAAL BRUEYS GEROEPEN...
DECRÈS, IK DRAAG U HET BEVEL OP OVER DE "DIANE"... BONAPARTE WIL MALTA VEROVEREN. WE HEBBEN GOEIE ZEELUI NODIG...

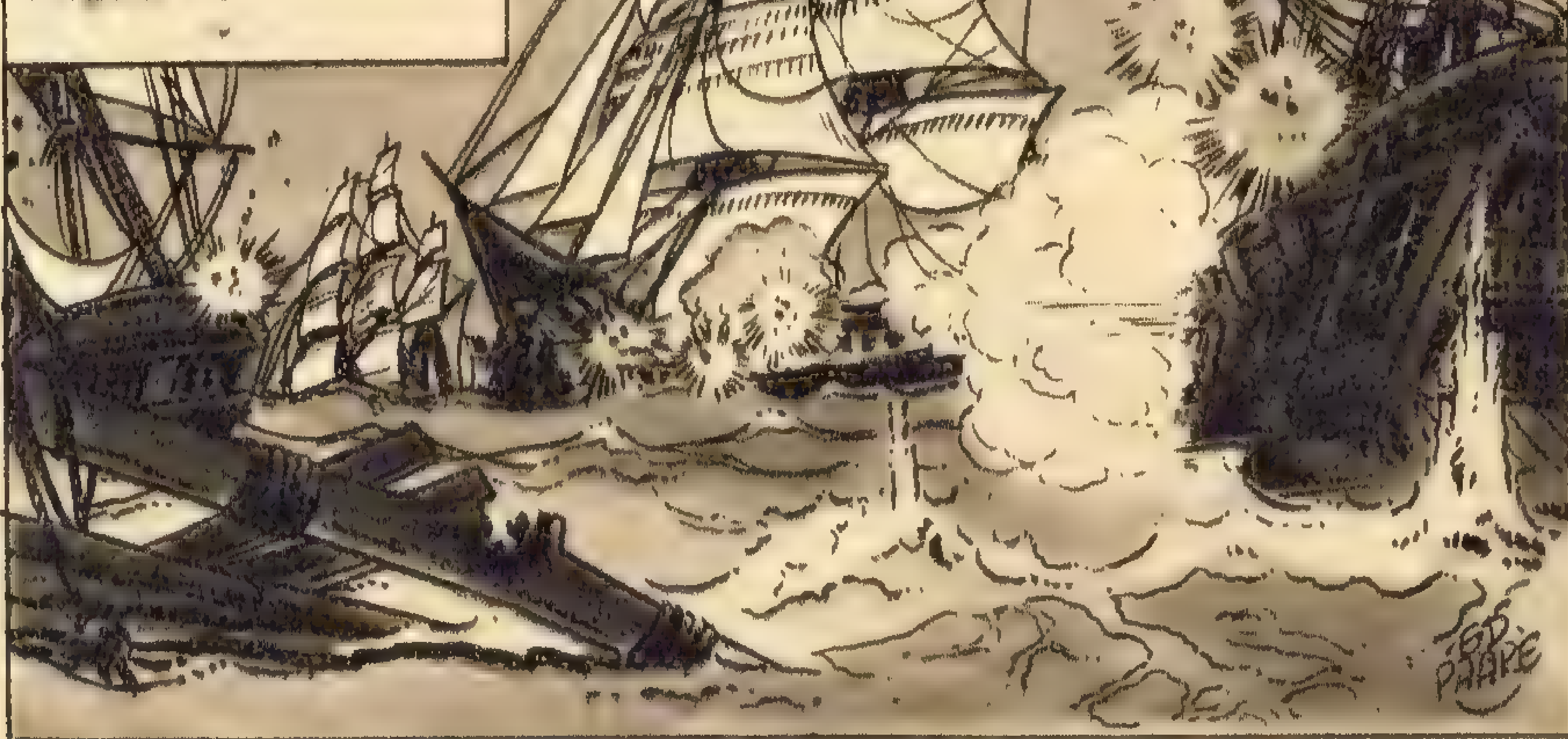

ENKELE WEKEN LATER ZEILT DECRÈS OP DE "DIANE" MET DERTIEN ANDERE SCHEPEN NAAR MALTA...
BLIJ WEER OP ZEE TE ZIJN, COMMANDANT?
BLIJ FRANKRIJK TE KUNNEN DIENEN, VRIEND!

8 JUNI 1798... DE FRANSE VLOOT VERRAST DE MALTEZERS DIE DADELIJK HET VUUR OPENEN...
DE HELE VIJANDELIJKE ARTILLERIE IS OP DAT FORT SAMENGETROKKEN... WE GAAN ER VLAK VOOR LIGGEN OM HET AAN LAND GAAN VAN ONZE TROEPEN TE BESCHERMEN!...

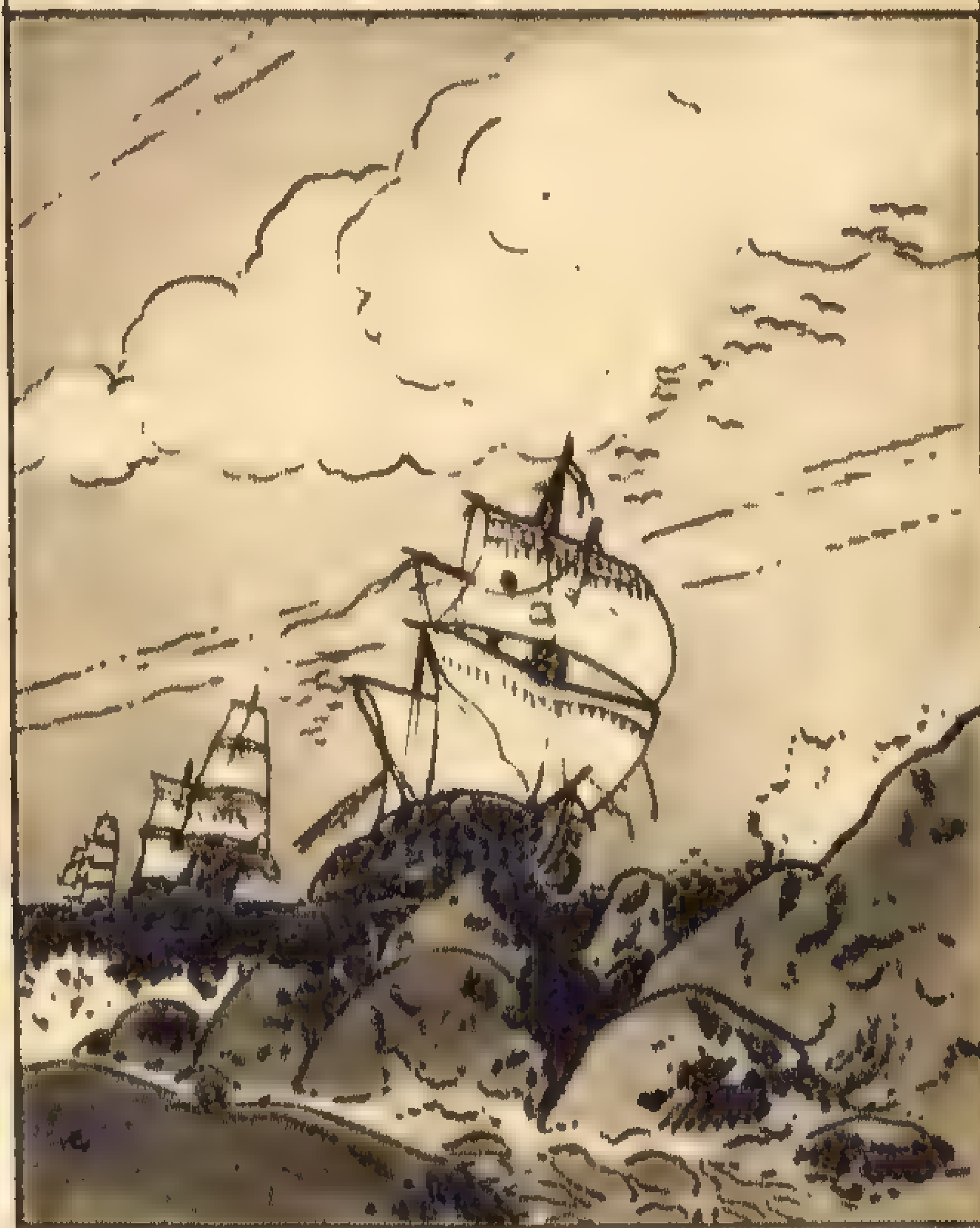

DIE FRANSEN ZIJN GEK!... ZE ANKEREN PRECIES VOOR ONZE KANONNEN!
WE ZULLEN ZE VAN KATOEN GEVEN!

MAAR DECRÈS IS HUN VOOR. HIJ OPENT HET VUUR EN SCHIET HET FORT IN POEDER. DE LANDINGSPOGING GELUKT DANK ZIJ HET STOUTMOEDIGE OPTREDEN VAN DECRÈS...
2

NA DE OVERWINNING OP MALTA KRIJGT DECRÈS EEN DRINGEN DE OPDRACHT...
WE MOETEN NAAR ABOEKIR EN ER BONAPARTE'S BEVELEN AFWACHTEN!

OP 1 AUGUSTUS 1798... IN DE NATUURLIJKE HAVEN VAN ABOEKIR WORDEN DE 13 FRANSE SCHEPEN DOOR DE ENGELSE VLOOT AANGEVALLEN...

HET SCHIP VAN DECRÈS BEVINDT ZICH IN DE ACHTERHOEDE EN ONDERGAAT EEN VERSCHRIKKELIJKE BESCHIETING..
DE ENGELSEN ZIJN VEEL TE TALRIJK. WE MOETEN MALTA BEREIKEN! DAAR ZULLEN WE ONS VERDEDIGEN!

DE GEHAVENDE FRANSE VLOOT WEET HET EILAND TE BEREIKEN..:

DECRÈS NEEMT ONMIDDELLIJK DE VERDEDIGING OP ZICH...MAAR...
DE ENGELSEN OMSINGELEN ONS!... ZE ZIJN TWINTIG KEER TALRIJKER DAN WIJ. WE ZULLEN ONZE MOED METEN MET HUN AANTAL!...

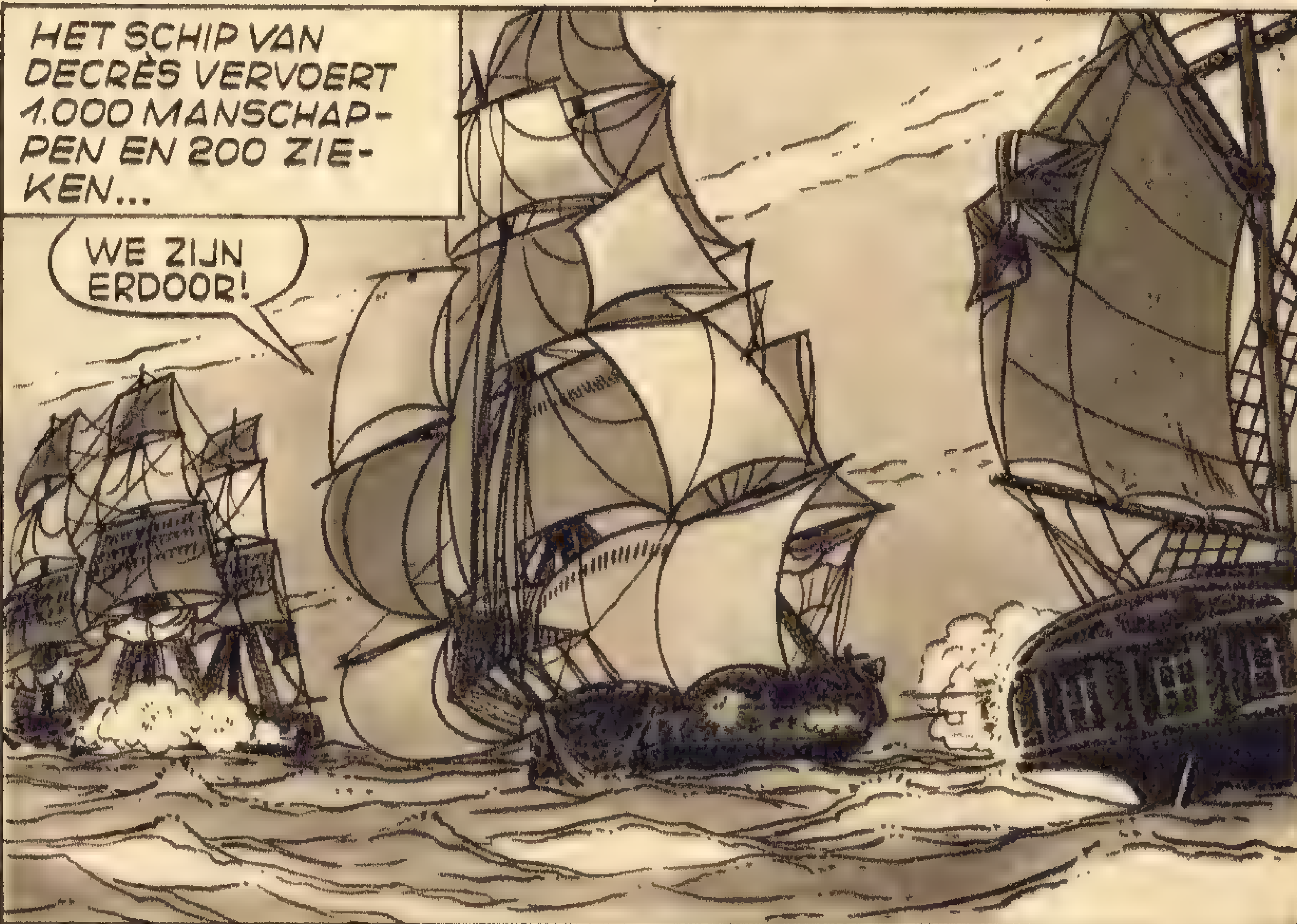

DE MALTEZERS NEMEN HET VOOR DE ENGELSEN OP EN VALLEN HUN VROEGERE OVERWELDIGERS IN DE RUG AAN...

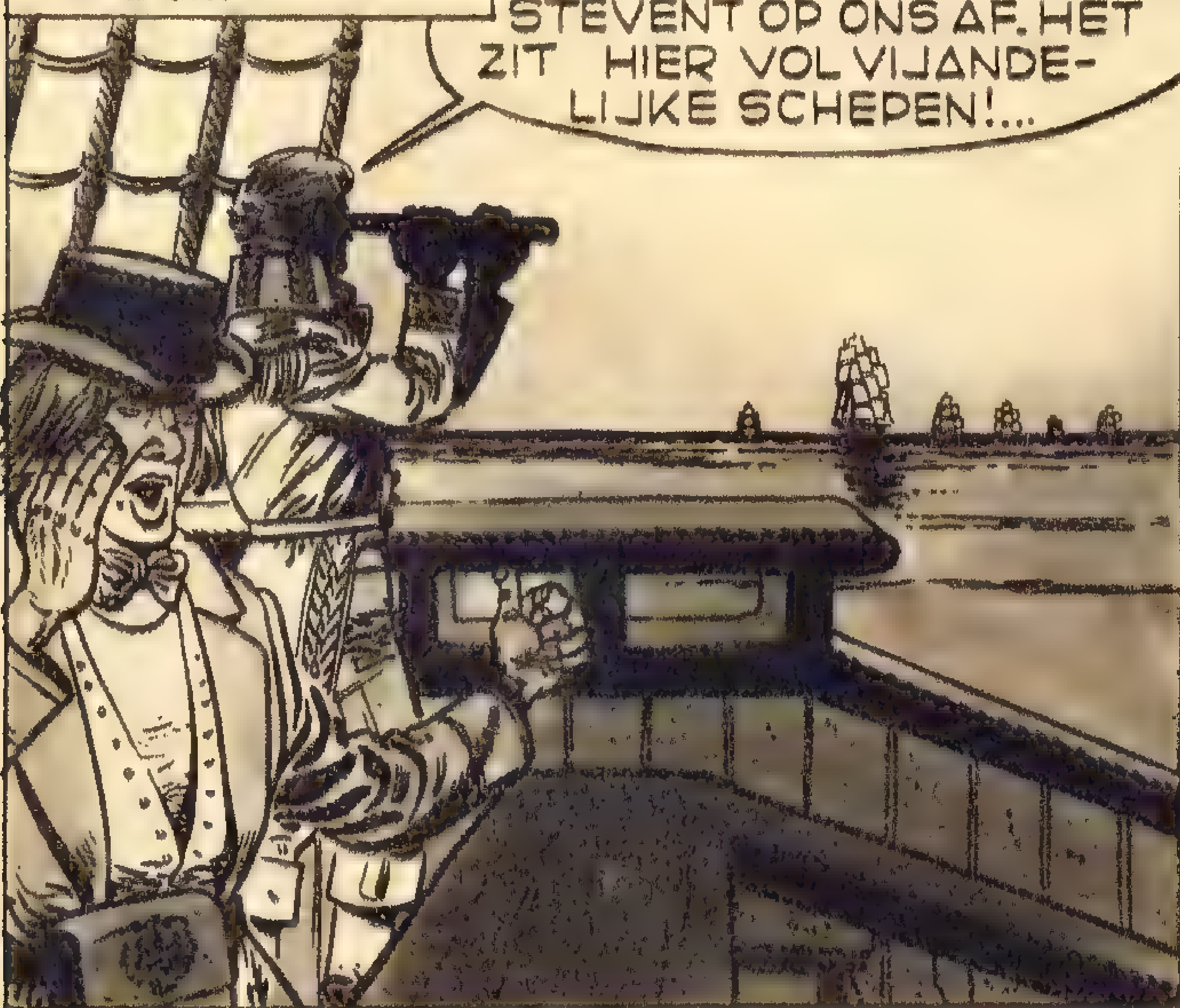

ER IS GEEN HOUDEN MEER AAN!... WE MOETEN ONS IN HET FORT TERUGTREKKEN OM ONS TEGEN DIE VERRADERS TE BESCHERMEN!

GEDURENDE 17 MAANDEN WETEN DE FRANSEN STAND TE HOUDEN...OP ZEKERE MORGEN...
GENERAAL VAUBOIS, ONZE MANNEN ZIJN DOODOP EN WE HEBBEN GEEN ETEN MEER. MAG IK ONZE ZIEKEN NAAR TOULON BRENGEN?
PROBEER HET!

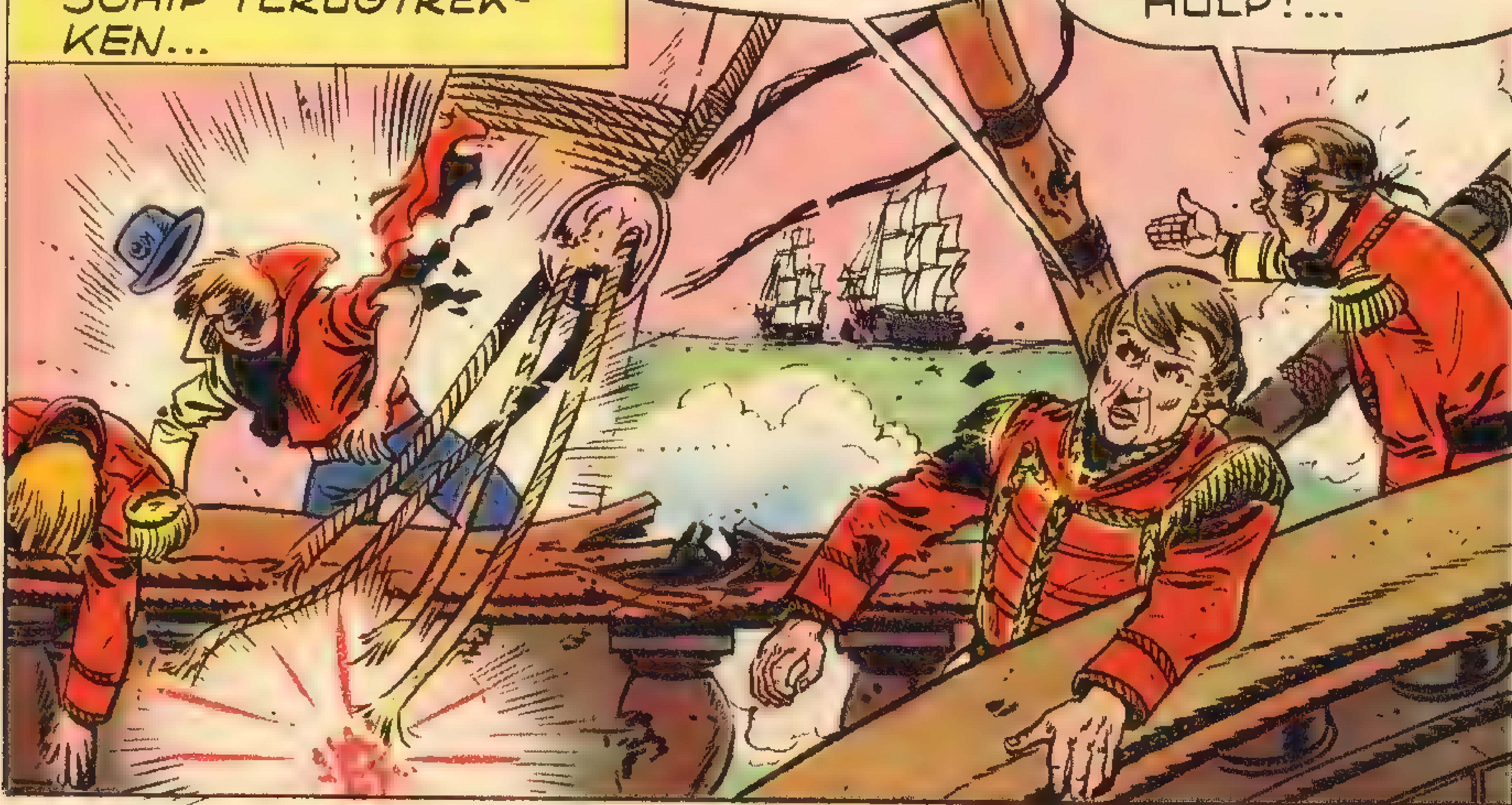

HET ZAL ECHTER NIET GEMAKKELIJK ZIJN OM DOOR DE ENGELSE OMSINGELING TE BREKEN!...
DANK U!... IK BEGIN ER NOG VANNACHT MEE!

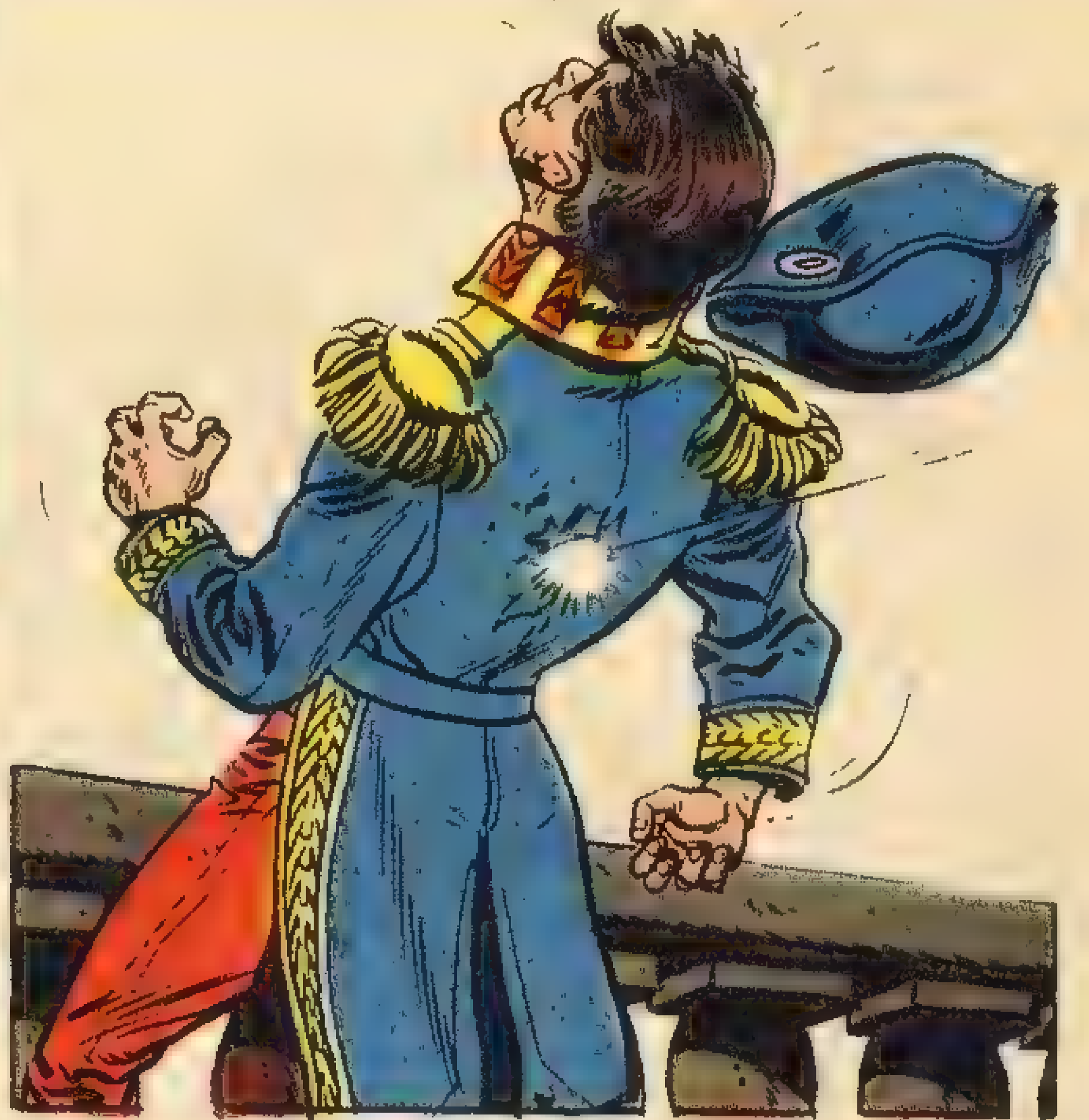

AAN BOORD VAN DE ENGELSE SCHEPEN WORDT ALARM GEGEVEN...
ALARM!...EEN FRANS SCHIP PROBEERT WEG TE KOMEN!

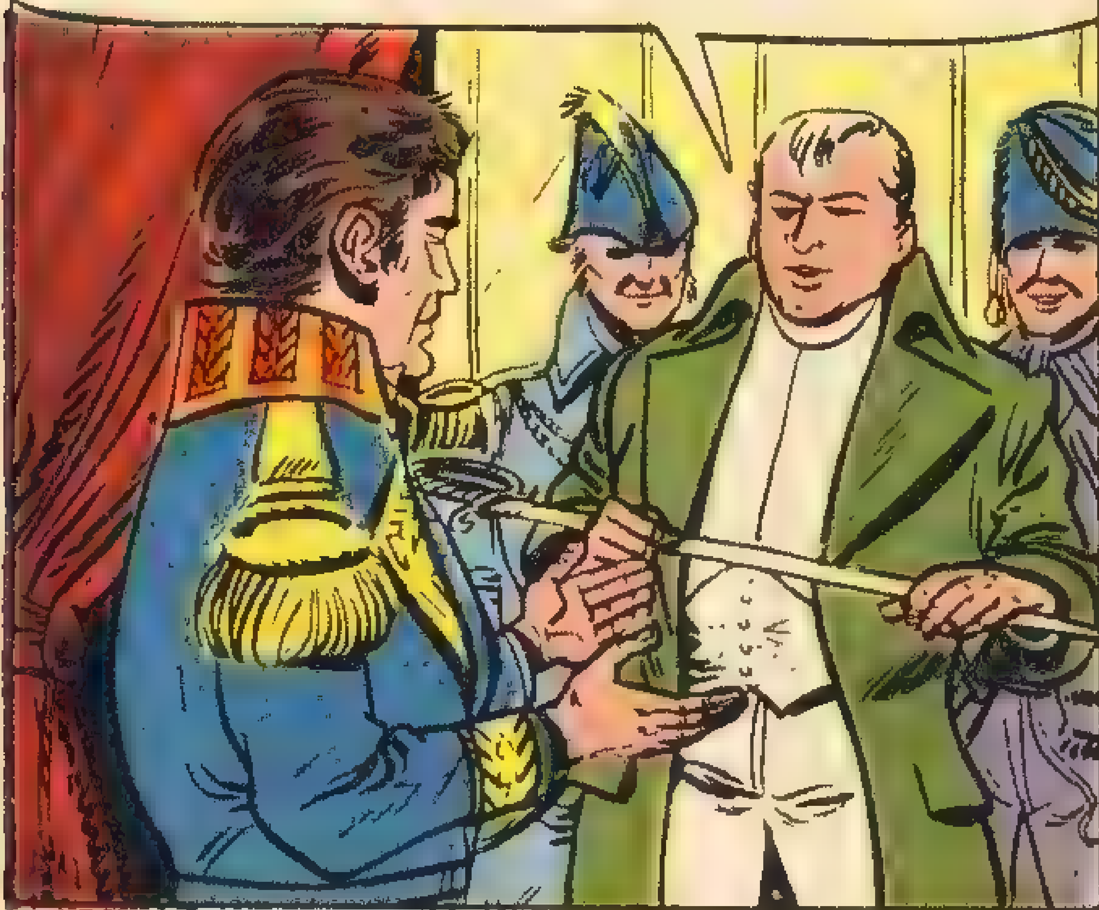

HET SCHIP VAN DECRÈS VERVOERT 1.000 MANSCHAPPEN EN 200 ZIEKEN...
WE ZIJN ERDOOR!

MAAR EEN UUR LATER...
WE MOETEN OPSCHIETEN! EEN OORLOGSBODEM STEVENT OP ONS AF. HET ZIT HIER VOL VIJANDELIJKE SCHEPEN!...

ONDANKS DE BEKWAAMHEID VAN DECRÈS WORDEN DE FRANSEN DOOR EEN ENGELS SCHIP MET 64 STUKKEN INGEHAALD, "THE LION" EEN MACHTIG EN SNEL SCHIP...
4

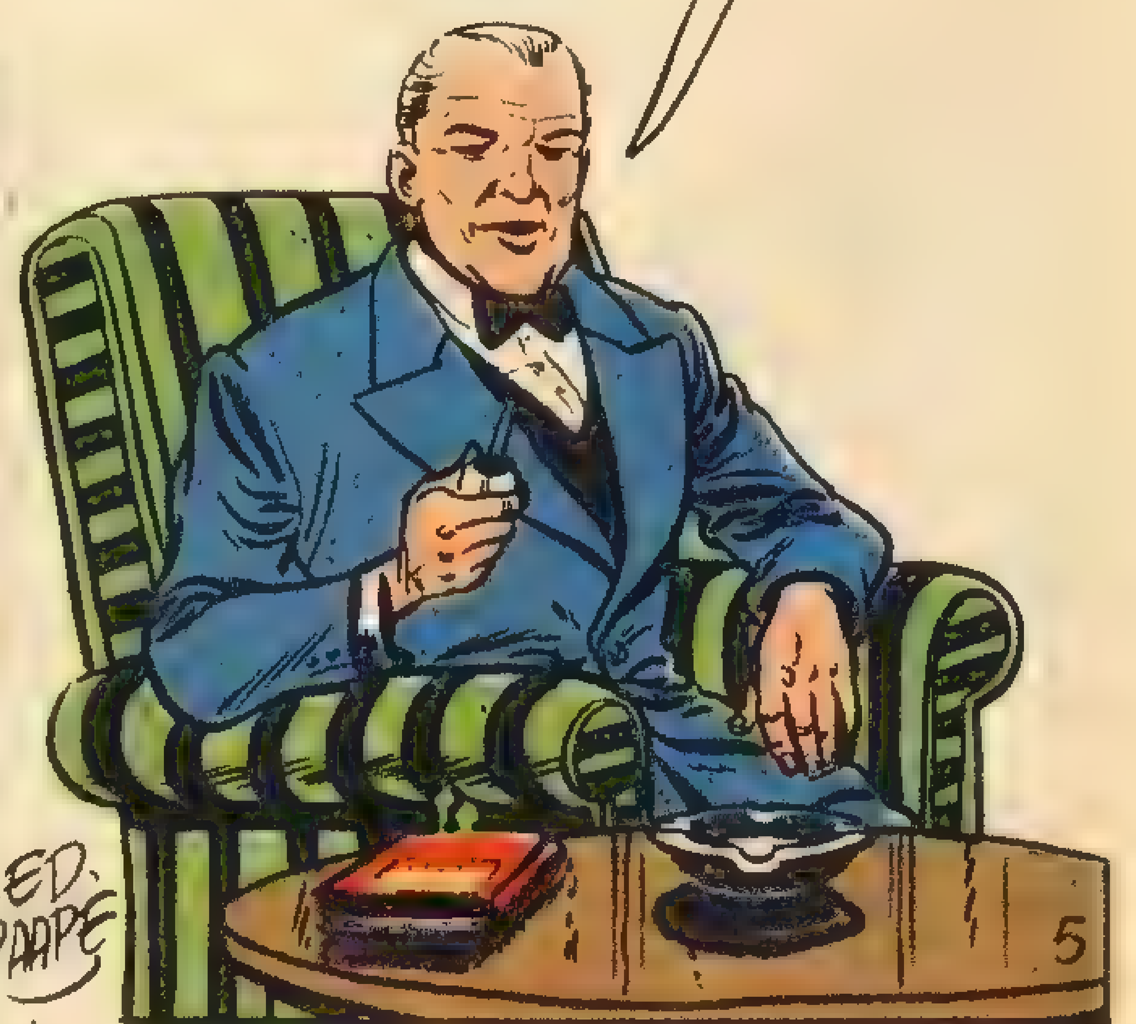

ZE VECHTEN MET LEEUWENMOED. NA DRIE KWARTIER MOET HET ZWAAR GEHAVENDE ENGELSE SCHIP TERUGTREKKEN...
ZIJN DIE FRANSEN DAN ONOVERWINNELIJK ?...
SIR!...EEN FREGAT EN EEN 86 KANONNER KOMEN ONS TE HULP!...

NU IS DE STRIJD TOCH TE ONGELIJK...DECRÈS BIEDT WANHOPIG WEERSTAND... MAAR HIJ WORDT GEWOND... DIT IS HET EINDE...

NA LANGE GEVANGENSCHAP KOMT HIJ IN FRANKRIJK TERUG, WAAR HIJ BIJ NAPOLEON WORDT ONTBODEN...
IK OVERHANDIG U HET ERE-ZWAARD EN DANK U VOOR UW HELDHAFTIGE WEERSTAND!... IK BENOEM U TOT ADMIRAAL!...

DECRÈS WORDT DAARNA MINISTER VAN MARINE. HIJ BRENGT ENORME WERKEN TOT STAND IN DE HAVENS VAN CHERBOURG, VLISSINGEN, NIEUWEDIEP EN ANTWERPEN. HIJ LAAT DUIZENDEN SCHEPEN BOUWEN... DERTIEN JAAR WERKT HIJ ALS EEN PAARD ZONDER OM ZICHZELF TE DENKEN...

BIJ LODEWIJK XVIII BLIJFT HIJ MINISTER VAN MARINE. HIJ IS OP HET TOPPUNT VAN ZIJN ROEM...
WAT, SIRE!...HET GROOTKRUIS VAN HET LEGIOEN VAN EER?!
NOOIT TELDE EEN MAN ZOVEEL VERDIENSTEN VOOR ZIJN LAND ALS U, ADMIRAAL DECRÈS! IK WENS U GELUK EN IK DANK U...
HET IS TE DANKEN AAN DECRÈS, DAT ONDANKS DE VERLIEZEN ONDER NAPOLEON DE FRANSE VLOOT NOG 65 SCHEPEN MEER TELT DAN VROEGER!...

DEZE GROTE, MOEDIGE MAN KWAM WEL BIZONDER ONGELUKKIG AAN ZIJN EIND. HIJ WAS NOG MAAR 58 JAAR, TOEN HIJ DOOR ZIJN HUISKNECHT WERD VERMOORD.
ED. PAAPE
5

Aan zo'n walrus is heel wat te bikken, maar voor de Eskimo's betekent zo'n beest nog heel wat meer dan een paar smulpartijen. De vrouwen kauwen de huiden om er leer voor laarzen, riemen en tenten van te maken. Van de beenderen vervaardigden ze vroeger haast al de huisraad. Met verbazende handigheid wisten ze partij te trekken van wat Moeder Natuur zo stiefmoederlijk tot hun beschikking had gesteld.

DE NOMADEN VAN HET HOGE NOORDEN

(Vervolg van bladz. 6.)

Een Eskimo huilt niet om zijn doden. Zijn tranen zouden toch maar op zijn wangen bevriezen.

HUN MOEILIJKE TAAL...

Eskimo's lachen graag en gemakkelijk en zo lang ze zich vrolijk kunnen maken over iemand, is er van gezag geen sprake. Want je bent helemaal geen man van aanzien omdat je uit de beschaafde wereld komt, uit het land waar de geweren, de vliegtuigen en de radiotoestellen gemaakt worden. Met al die beschaving en al die toverdingen lopen de Eskimo's niet zo hoog op. Voordat ze het allemaal geloven, moet je eerst bewijzen, dat je geen groentje en dus geen mindere meer bent. Je moet zeehonden hebben geschoten en behoorlijk de huid hebben afgestroopt. Je moet een igloo hebben gebouwd als de beste. Je moet vossen hebben gevangen in je vallen. Je moet het spoor van de ijsbeer gevonden hebben. Je moet kariboevlees ook rauw hebben gegeten en waag het niet je neus op te trekken voor hun onzindelijkheid!

Zolang je niet vlot hun taal kan spreken, ben je niet vol.

Waarachtig geen gemakkelijk karweitje, die taal! Ze kennen geen werkwoorden, geen lidwoorden en geen hoedanigheidswoorden, maar wat al verschillende namen voor hetzelfde ding! Een kariboe, het Canadese rendier, is een toektoek, maar een volwassen stier is een pangmerk, een jonge kariboe een angoeli, een kariboe met witte vacht wordt een pokerk en dan zijn er ook nog de oebaolik (een drachtige koe), de moralik (een moederdier), de nora (een pas geboren kalf), enzovoort voor alle mogelijke hoedanigheden en toestanden van de kariboe. Vallende sneeuw heet anders dan gevallen sneeuw en ze verandert telkens van naam al naar gelang ze vochtig, korrelig, bevroren, enz. is. Zo gaat het met alle bestaande dingen.

Het is maar een weet! Al die finesses leer je niet in boeken. Je geraakt er mee vertrouwd in de harde leerschool van het leven en ten koste van veel gelach en geplaag.

OP SCHOOL

Het onderwijs levert even grote moeilijkheden op. Om te beginnen moet je al veel geluk hebben om er een stelletje bij elkaar te krijgen. Gisteren stonden er ergens vier of vijf igloo's bijeen. Morgen vindt je daar alleen nog sporen in vier of vijf verschillende richtingen. De verklaring van hun verdwijning is altijd dezelfde : het jachtgebied leverde niet meer voldoende buit voor zoveel gezinnen.

Als ze rond Kerstmis en later rond Pasen afzakken naar de factorij om er hun huiden te ruilen, krijg je hen zelden meer dan een week te pakken. Bovendien brengen ze niet altijd hun vrouwen en kinderen mee. Die zijn in de igloo's achtergebleven, soms wel zeshonderd kilometer ver.

Bij Eskimo's kan je niet met het lager onderwijs beginnen. Ze staan nog een trapje lager dan onze bewaarschoolkleuters. Dat is natuurlijk weer aan hun alles beheersende zin voor de werkelijkheid te wijten. Tweemaal twee is al een geweldig probleem voor hen. Twee honden kennen ze wel, maar voor twee-zonder-iets-erbij blijft hun verstand al stilstaan. De hoeveelheid twee heeft voor hen niet de minste betekenis. Akla heeft honderd vossen gevangen en Kapi heeft eveneens honderd vossen gevangen. Dus bezitten ze nu samen tweehonderd vossen. Welnee, Pater, dat gaat niet! Dat is iets om je dood te lachen! Om te beginnen heeft Akla geen honderd vossen gevangen en Kapi nog minder, want daar is hij veel te oud voor. En dat ze nu samen 200 vossen zouden bezitten, is nog veel grotere onzin. Hoe zou Akla de vossen van Kapi kunnen bezitten en Kapi die van Akla ?!

Nee, met vraagstukjes laten ze zich de waarachtige waarheid niet uit het hoofd praten.

Dat de wereld rond is, kan je hen wel duidelijk maken met behulp van een wereldbol. Dat wisten ze trouwens vroeger ook al. Maar je moet hen geen aantrekkingskracht proberen op te solferen. Kan je hen die aantrekkingskracht laten zien ? Nee ?... Dus bestaat er geen aantrekkingskracht!

Die stompzinnigheid ligt helemaal

Een Eskimo op jacht bouwt elke avond een nieuwe igloo, op een plaats waar hij geschikte « bouwsneeuw » kan vinden. In minder dan een halfuurtje is hij er mee klaar. Hij gebruikt er alleen zijn sneeuwmes voor. Het lijkt doodeenvoudig, maar er is een grote ervaring voor nodig om het klaar te spelen.

niet aan de mindere kwaliteit van hun hersens. Als je er met eindeloos geduld in geslaagd bent, hen het trucje van de rekenkunde duidelijk te maken, weten ze er spoedig verbazend handig mee om te gaan. Als ik bijvoorbeeld vogelpik speelde met meer gevorderde leerlingen, hadden ze vijf, zeven en elf veel vlugger bij elkaar geteld dan ik. De grootste moeilijkheid zit hem in het overschrijden van de grens tussen de tastbare en de ontastbare wereld. Als ze er met ongelooflijk geduld in slagen, zelf vervangstukken voor hun geweren te knutselen uit ruw ijzer, dan blijkt daaruit toch wel, dat ze helemaal geen lompe wilden zijn. Ik heb trouwens vaak hun technische vaardigheid kunnen bewonderen. Toen mensen van het Canadese Mijnwezen met hun boormachines naar de Hudson Baai kwamen hadden onze Eskimo's de werking van de motoren gauw begrepen. Na zes maanden was een van de nieuwbakken werktuigkundigen al zo ver, dat hij zonder iemands hulp het hele ding uit elkaar haalde om er nieuwe cylinders en segmenten in te zetten.

De grootste schat van het oude Eskimo-paar Pork en Hatty is hun fonograaf. Hun kleindochter Ikkat vindt zo'n ding heel gewoon.

DE EEUWIGE VERHUIZERS

Op het einde van de zomer zoekt vader Eskimo de stukken van zijn slee bij elkaar en vindt er natuurlijk maar de helft van terug. Want na de winter heeft hij ze wel voor iets anders gebruikt, alsof het voorgoed zomer was geworden. De eerste sneeuw herinnert er hem weer aan en dan gaat hij dapper aan het werk. Om te beginnen zaagt hij een houten balk van zes tot acht meter overlangs door. Daarmee heeft hij al de twee glijbalken van de slee. Nu de onderkant mooi glad schaven, met een schaaf en zoniet met een mes. Ook de gaten voor de dwarsliggers en de riemen peutert hij er in met een mes. Dat zouden onze handigste vakmensen hem niet nadoen. Heel het geval zit met riemen aan elkaar, zonder één enkele spijker. Nu nog de ijzers onder de glij-balken en klaar is kees. Althans voorlopig. Want de ijzers liggen er alleen op zolang de sneeuw nog zacht is. Een slee met glij-ijzers is geen echte Eskimo-slee.

Zo gauw de sneeuwlaag dik en hard ligt, gaan de ijzers er weer af, er komt een laag « ibio » voor in de plaats. « Ibio » is roodachtige aarde, die slechts op zeldzame plaatsen gevonden wordt. De Eskimo doet een flinke hoeveelheid van die ibio in de kookpot om haar te laten dooien. Na langdurige kneding om ze volkomen te zuiveren, maakt hij er bollen van en wikkelt ze in een kariboehuid, opdat ze buiten niet te vlug zouden afkoelen. Hij verbergt het hele gevalletje nog onder zijn « koliktar » en loopt naar buiten, naar de omgekeerde slee. Daar strijkt hij de bollen één voor één zorgvuldig uit op de onderkant van de glij-balken, tot heel die oppervlakte bedekt is met een gelijkmatige laag ibio. Het moet heel vlug en handig gebeuren, want het deeg bevriest onder zijn handen. Als de ibio steenhard bevroren is, na twee of drie dagen, wordt ze ook nog spiegelglad geschaafd en geschuurd. Daarmee is het nog niet afgelopen. Voor de laatste behandeling heeft hij een stukje berenhuid nodig en voor hij daarmee begint, neemt hij eerst een slok water in de mond om het op de vereiste temperatuur te brengen. Dat water spuwt hij bij kleine hoeveelheden op de berenhuid (die nooit bevriest) en wrijft er de glij-balken mee in. Ogenblikkelijk ontstaat daar een uiterst dun ijslaagje, dat er maandenlang blijft op zitten.

Zo'n slee van zes tot acht meter lang glijdt met verbazingwekkend gemak over de bevroren sneeuw. Zelfs wanneer ze geladen is met de huisraad van een groot gezin, alles bij elkaar vijfhonderd tot duizend kilogram, hoef je er maar even met de voet tegenaan te stoten om haar aan het glijden te brengen. De honden trekken haar over de eindeloze sneeuwvelden zo vlug als ze rennen kunnen. Dank zij die gesmeerd lopende verhuiswagen kan de Eskimo zonder grote inspanning door zijn reusachtig vaderland trekken, gedreven door honger en hoop. Tegen een afstand van honderden kilometer ziet hij niet op.

HUN BESCHAVING

De Eskimo's zijn een ruw, maar gezond volk gebleven, nog niet geschonden door een teveel aan beschaving. Er zijn al veel van hun al te ruwe gebruiken afgeschaft.

Er worden geen kinderen meer op het ijs achtergelaten, omdat er geen eten voor hen is. Wanneer de eerstgeborene een meisje is, wordt het niet meer gedood om de kwade geesten te paaien. De Eskimo's houden van hun kinderen en zijn er trots op. Alleen aan kinderloze familieleden staan ze hun kleintjes nog af, zonder vergoeding en met afstand van al hun ouderlijke rechten. Kinderloosheid beschouwen ze als een straf. Want wie zal voor hen jagen, als ze te oud geworden zijn om voor zichzelf te zorgen? Zullen ze in gesloten igloo's worden achtergelaten en daar eenzaam sterven van honger en kou?...

Jawel, dat gebeurt nog! Als Eskimo's pech hebben op de jacht en de honden geraken uitgeput, dan gebeurt het, dat ze de oude mensen achterlaten in gesloten igloo's. Maar het is altijd hun bedoeling, terug te komen. Helaas, soms komen ze te laat!

Er kan zeker nog heel wat ten goede veranderen. De kindersterfte is nog altijd een verschrikkelijke plaag gebleven, in sommige streken tot tachtig procent. Sedert 1947 krijgen ze kindertoeslag in natura, voor een waarde die overeenstemt met de som, die alle andere Canadezen ontvangen. Maar de geneeskundige zorg laat nog veel te wensen over.

De beschaving heeft ook de T.B.C. in het land gebracht. Eskimo's willen te lang de kleren van geweven stof dragen en die zijn lang niet zo warm als de degelijke pakken van kariboehuiden. Ofwel besteden ze te veel tijd aan de pelsjacht en schieten niet meer voldoende kariboes.

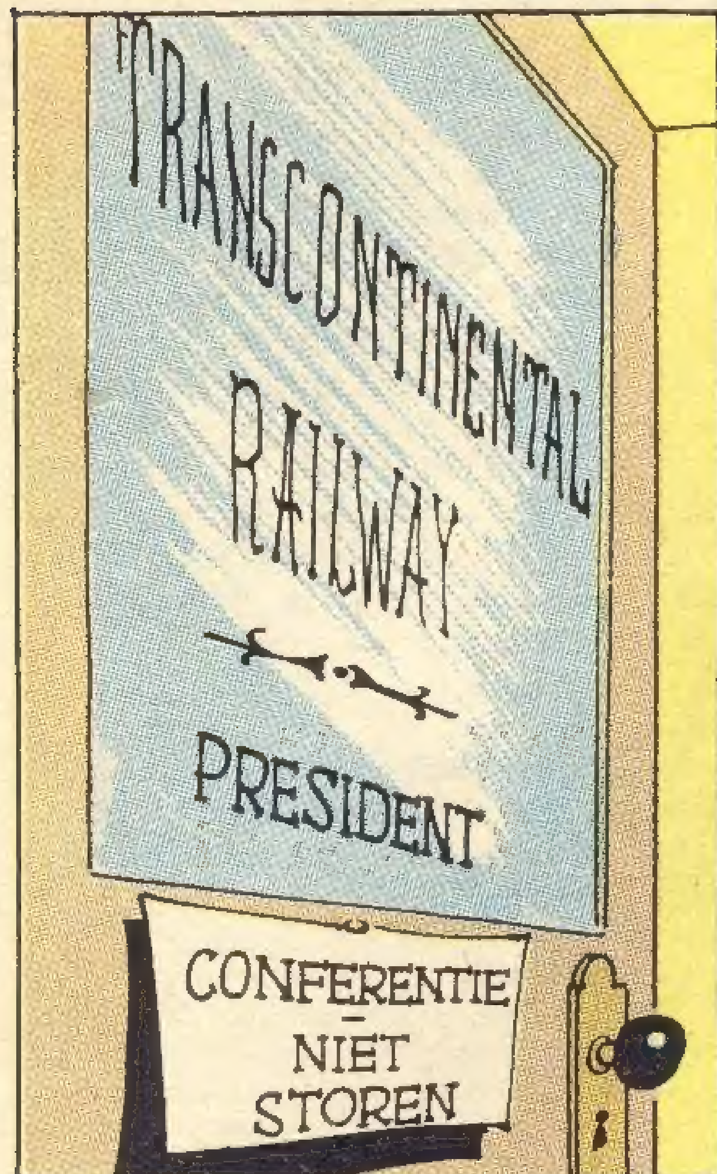
Als bij uitzonderlijke koude de petroleumvuren bevriezen, hebben ze niet dadelijk de ouderwetse stenen traanpot bij de hand om hun igloo's te verwarmen.

Daarin schuilt juist het grote gevaar van de beschaving. Dat sterke volk mag niet verslappen. Want het verschrikkelijke klimaat zal nooit veranderen.

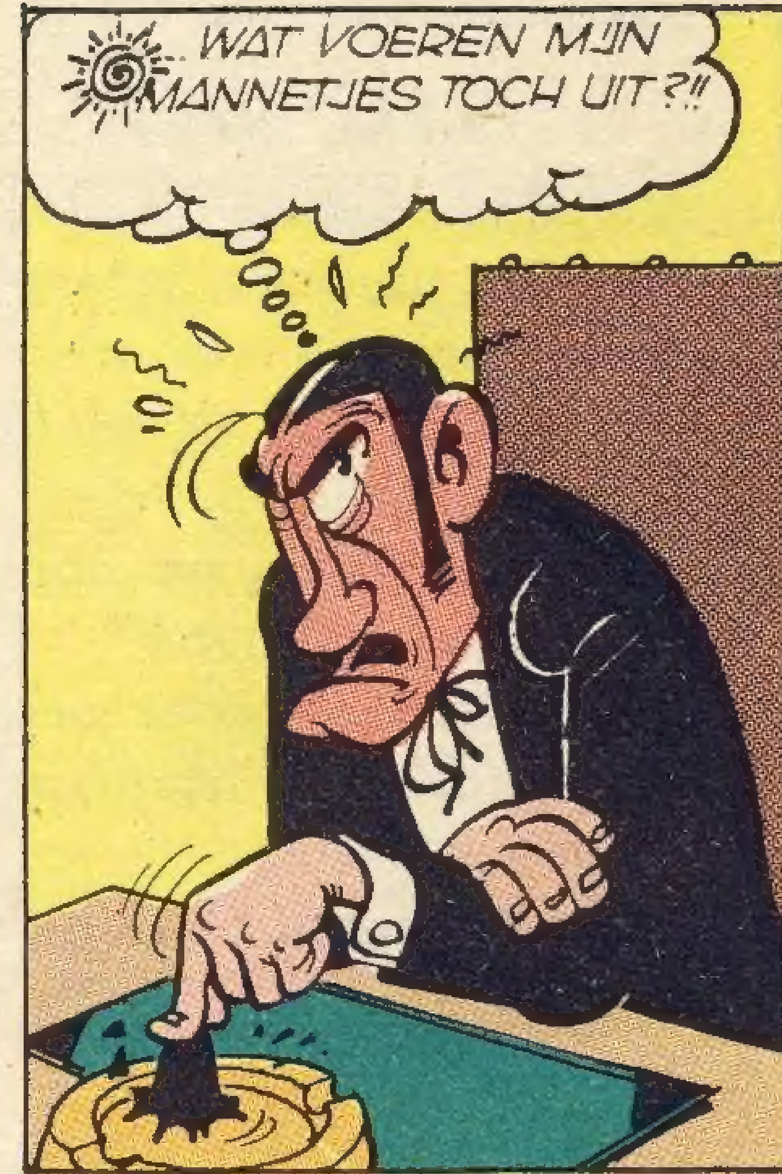
Daarom moet die stoffelijke beschaving gepaard gaan met een diepe innerlijke beschaving, waardoor hun onmiskenbare deugden gevrijwaard worden.

Peter POLDER.

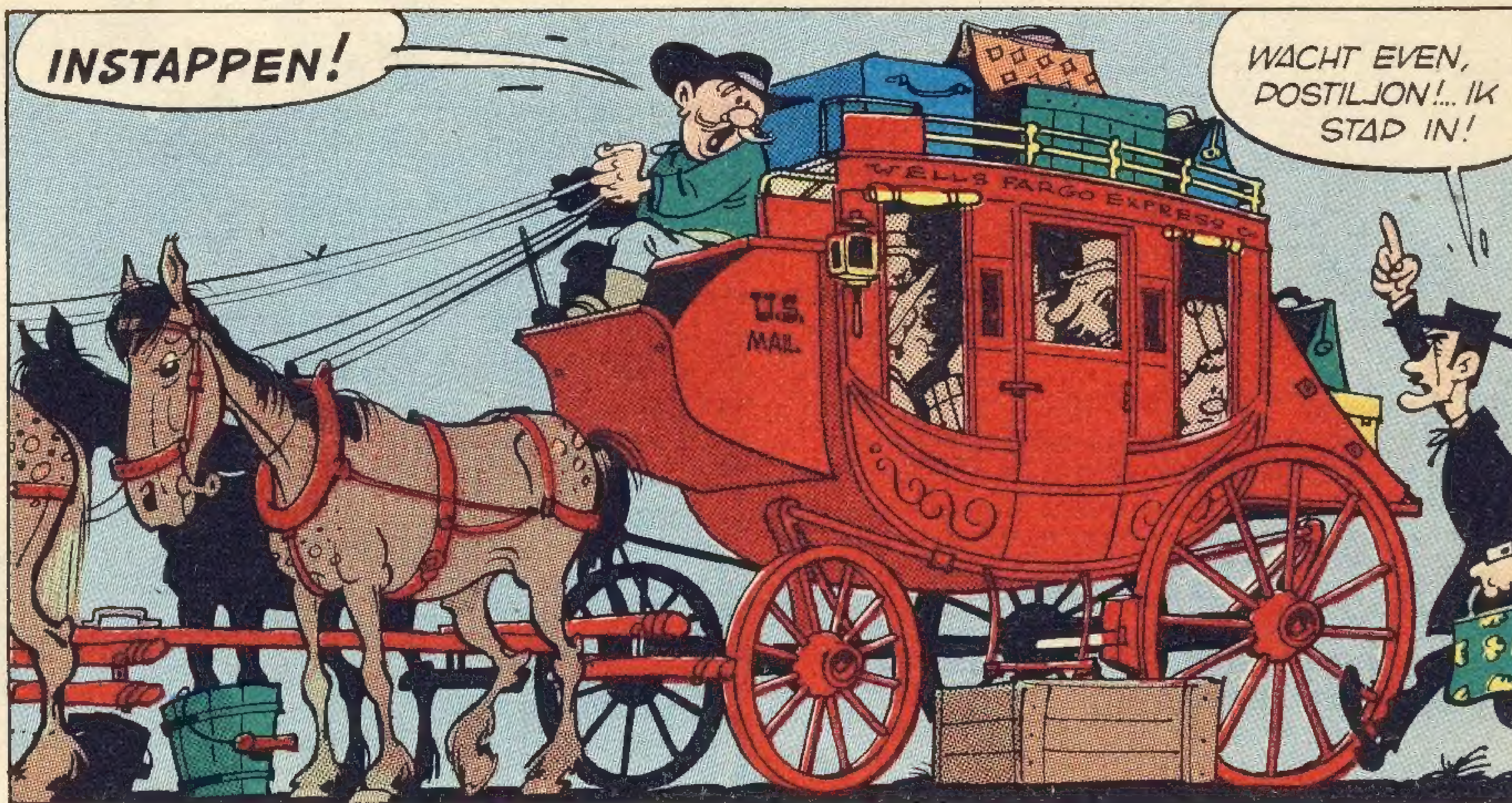
LUCKY LUKE

TRANSCONTINENTAL RAILWAY
PRESIDENT
CONFERENTIE
NIET
STOREN

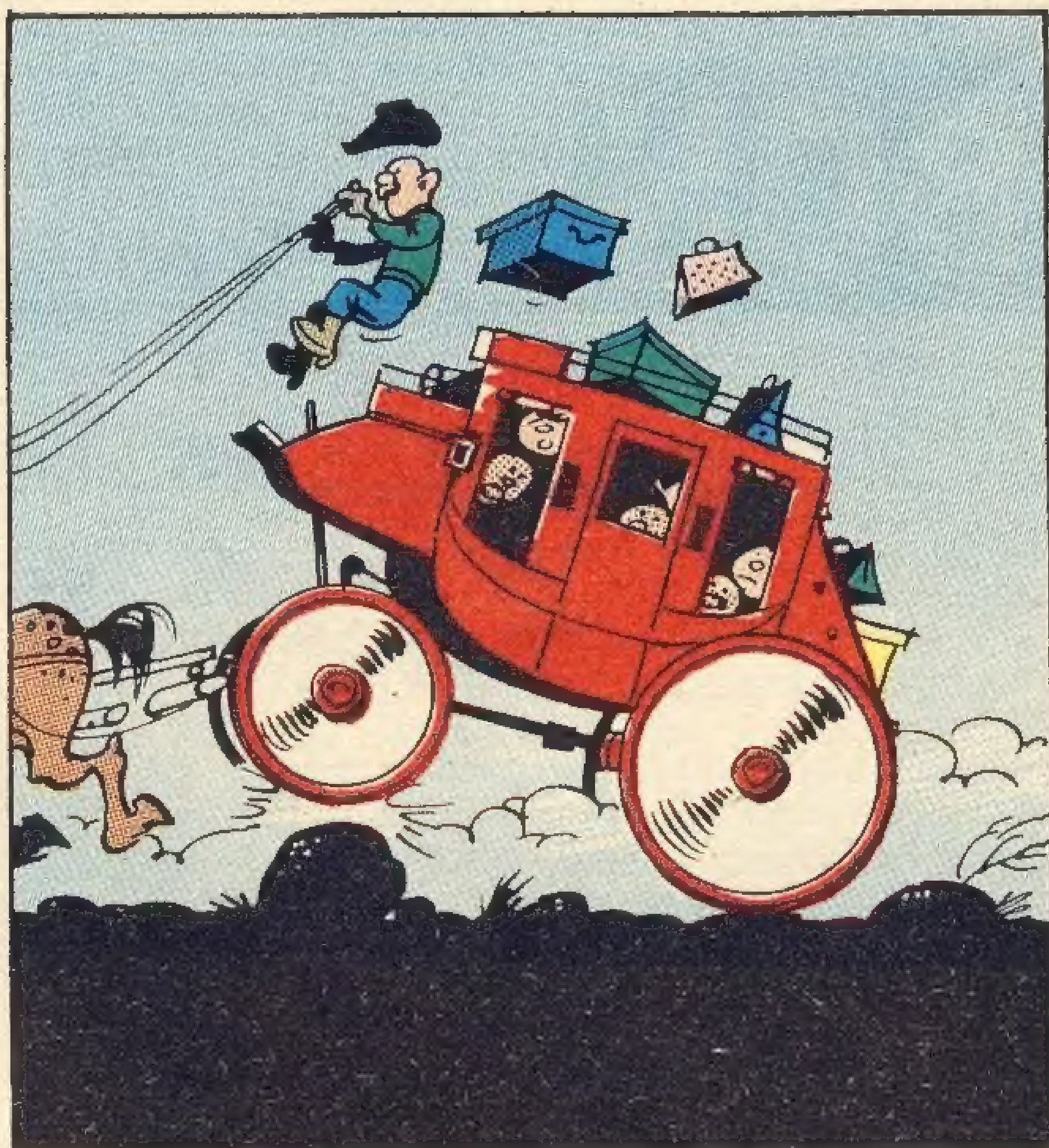

HEREN! EEN TELEGRAM VAN LUCKY LUKE! HIJ IS NOTHING CITY AL VOORBIJ! DE HELFT VAN HET TRAJECT IS AANGELEGD!!!
!
HOERA!
BRAVO!

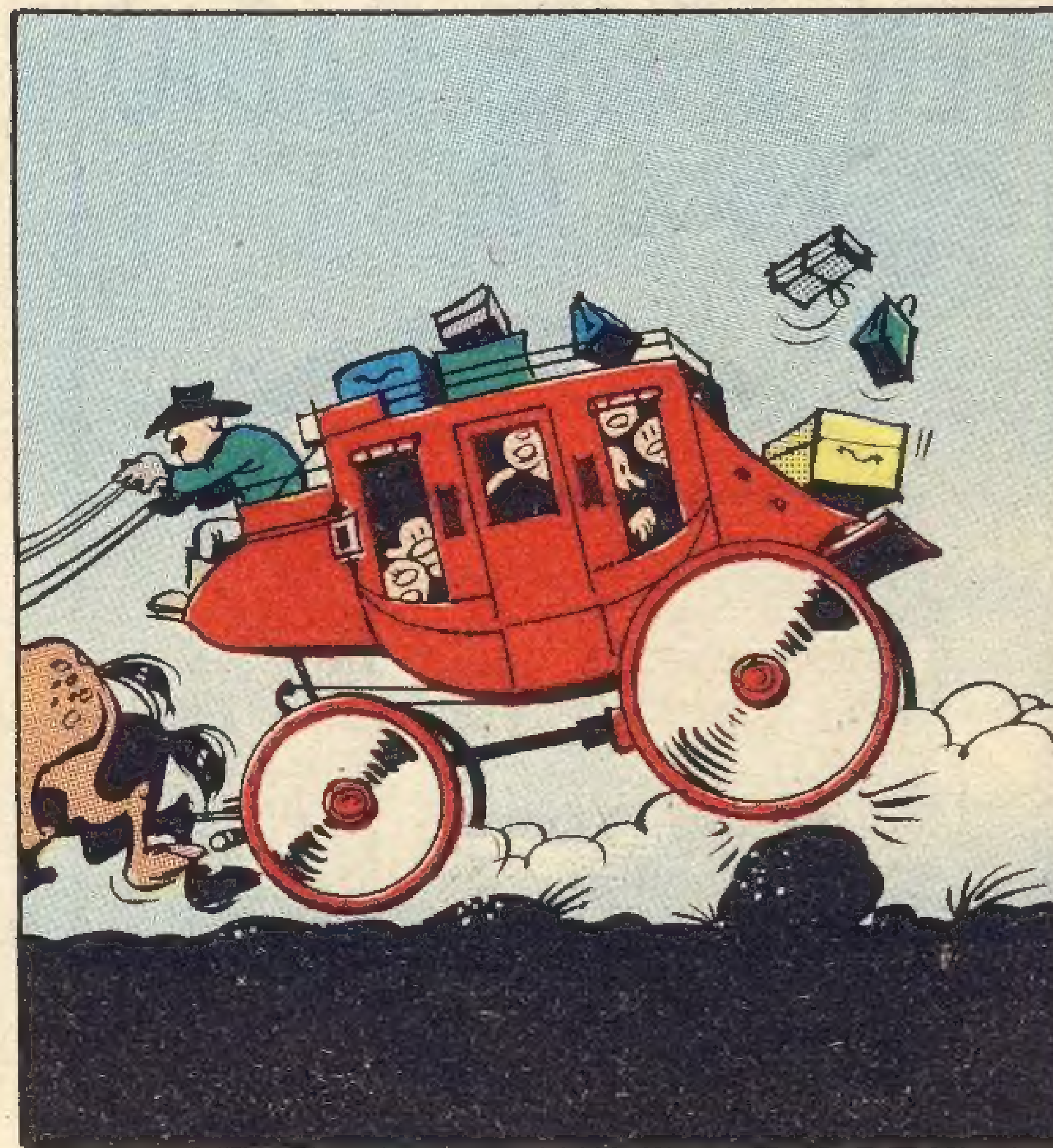

WAT VOEREN MIJN MANNETJES TOCH UIT?!

IK ZAL ZELF VOOR DE ZAAK ZORGEN!! DAT KOST ME WEL DAGENLANG REIZEN, MAAR WAT HINDERT DAT! MIJN PLICHT ROEPT ME!...

INSTAPPEN!
WACHT EVEN, POSTILJON!... IK STAP IN!
U.S. MAIL

DAT REIZEN MET DE POSTKOETS IS VRESELIJK! LEVE DE SPOOR!!

DAT NOOIT!! IK HEB AANDELEN IN DE DILIGENCES!... HA HA HA...
373

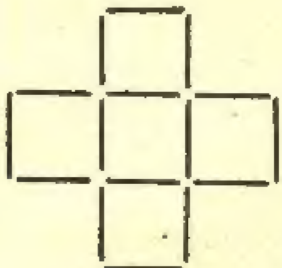
WIE WEET HET ?

(Oplossingen van bladz. 4.)

SPEL Nr. 1

1. Mohammedaanse landen: haik.
2. Maleise landen: sarong.
3. India: sari.
4. Schotland: kilt en plaid.
5. Rusland: toeloep.
6. Japan: kimono en obi.
7. Marokko: djellaba.
8. Noord-Afrika: boernoes.
9. Griekenland: fustanella.
10. Spanje: bolero.
11. Hawaii: pareo.

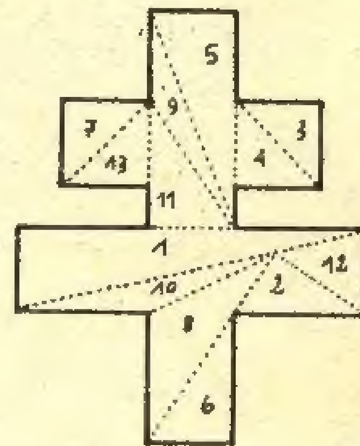
SPEL Nr. 2

SPEL Nr. 3

Zoon (60) en dochter (40) steken over: 100. - Dochter blijft achter. - Zoon komt terug: 60. - Vader (100) steekt over: 100. - Dochter komt terug: 40. - Dochter en zoon steken weer over: 100. - Dochter blijft. - Zoon komt terug: 60. - Moeder steekt over: 100. - Dochter komt terug: 40. - Dochter en zoon steken weer over: 100.

SPEL Nr. 4

KNOLLENTUINREGLEMENT

Art. 1 : Alle jongens en meisjes mogen hun knolletjes aan Snuffeltje sturen.

Art. 2 : Alle grapjes, raadsels, tekeningen, gedichten, beschrijvingen of verhalen worden als knolletjes beschouwd.

Art. 3 : Wie ze helemaal zelf verzint, mag boven op zijn briefje vermelden : « Eigen werk ». Wie op zijn eigen manier navertelt wat hij ergens gelezen of gehoord heeft, moet op zijn briefje schrijven : « Naverteld ».

Art. 4 : Wie eenvoudig een knolletje van iemand anders wegpikt, zal met schande overladen worden.

Art. 5 : Een goede raad : Kweek geen te dikke knollen.

Art. 6 : Tekenknolletjes moeten in Oost-Indische (Chinese) inkt uitgevoerd worden op goed tekenpapier zonder lijntjes.

Art. 7 : Schrijf je knolletjes altijd op een afzonderlijk blaadje !

Zie ginds komt de stoomboot
Uit Spanje weer aan.
Hij brengt ons Sint Nicolaas
Ik zie hem al staan.
Hoe huppelt zijn paardje
Het dek op en neer.
Hoe waaien de wimpels
Al heen en al weer...

Sint Nicolaas !... Een man, van wie we heel veel houden en tegelijk... een beetje bang zijn ! Hij weet immers op de een of ander onbegrijpelijke manier, wie er van ons altijd braaf en wie wel eens een keertje stout was ? Maar we moeten het wel erg bont gemaakt hebben, zo we helemaal bij hem uit de gunst zijn geraakt. En dan nog zal hij ons heel vaderlijk zeggen : « Doe komend jaar beter je best en.. gedraag je als een echte Robbedoesrakker ! » We rollen vandaag ons tuintje in over pepernoten en brokken speculaas.

De eerste, die zich al nek-brekend bij een perk tot stilstand weet te brengen is : **WINNETOU 33.642 uit Sint-Niklaas :**

BILLY, MIJN HOND

Dof klonken mijn stappen op het pad. Mussen tjilpten in fluisterende bladeren. Een eindje achter mij trippelde Billy, die af en toe eens aan het pad snuffelde.

Niets verbrak hier de weldadige stilte. Toch wel ! In de struiken aan mijn linkerhand ruiselde iets

Plots schoot een zwart ding op me af. Nog net kon ik met mijn onderarm de vreselijke tanden, die op mijn keel gericht waren, afweren.

Onder het gewicht van de hond, want het was een reusachtige, zwarte hond met blinkende tanden, viel ik op de grond neer.

De zwarte vloog over mij heen. Maar nog voor hij zich op de volgende sprong kon gereed maken — die voor mij beslist nadelig zou zijn afgelopen — zat Billy op zijn rug.

Grommend rolden de twee honden over de grond. De zwarte krabde en beet verwoed. Billy zat als vastgeankerd aan de keel van mijn belager.

Voor ik tussenbeide kon komen stond Billy recht, schudde de zwarte nog even en legde hem aan mijn voeten neer.

De zwarte was geweldig zwaar gebouwd en had nagels en tanden, die scherper waren dan een mes. Enkel gemaakt om te bijten en te krabben...

Eigen Werk van
WINNETOU 33.642 uit Sint-Niklaas.

Eigen werk van WIM VAN DEN HOUTEN 8.271 uit Stellendam.

Tekenknol van SONY 34.124 uit Brugge.

Raoul, al was je opstel misschien te lang ; het is echt jammer, dat je het hebt ingekort. Heus, dat heeft er veel schade aan berokkend. Snuffel komt altijd eerlijk met zijn mening voor de dag : het is inderdaad niet zo denderend. En toch had je met dit gegeven iets bizonder goeds kunnen maken : het beschrijven van de aanval, van het gevecht tussen de twee honden... Mag ik je volledig opstel over Billy eens zien ? Je krijgt het terug met de aanmerkingen erbij.

Raoul stuurde ons nog een grappige Schotten-geschiedenis. Zo jullie weten, staan de Schotten bekend om hun gierigheid :

SCHOTTENHISTORIE

De Schotse scheikundeleraar neemt een glas water met zuur en houdt er een penny boven.

— Vertel me eens, Murdoz, lost deze penny op, als ik hem in het zuur gooi ?

— Nee, meneer.

— Verklaar dat eens !

— Als het wel ging, zou u hem er niet in gooien !

WINNETOU 33.642 uit Sint-Niklaas.

De tweede, die zich al rollend over de pepernoten tenslotte weet staande te houden, is **TON uit Kessel-Lo :**

BETER EEN VOGEL IN DE HAND DAN TIEN IN DE LUCHT...

Jan Kaal ging eens vogels vangen.

Het was een zonnige dag en de zon scheen behagelijk op zijn kale bol.

Op een grote plek in een weiland gekomen, spande hij zijn netten, en ging zich daarna achter een struik verbergen.

Pfff ! Wat was het warm ! Jan streek zich met zijn grote, vuile zakdoek gedurig over het bezwete voorhoofd. Hij tuurde eens op zijn horloge. Al een volle veertig minuten lag hij hier vruchteloos te wachten.

Eindelijk, na een goed uur, kwam er zo'n heel klein vogeltje aanfladderen. Jan hield de adem in. Schichtig trippelde het kleine ding naar het opstaande net. Dan kreeg het de broodkruimels in de gaten, die Jan eronder had gestrooid. Met enkele wipjes was het erbij.

Jan wilde nu de stok, die het net omhoog hield, reeds omtrekken. Doch op hetzelfde ogenblik kreeg hij een hele zwerm vogels in de gaten... Ze naderden onheilspellend dicht het net... Hij dacht even diep na en hield dan het touw gespannen...

Het ding onder het net had blijkbaar zi'n buikje gevuld en trippelde weer weg, de vrijheid tegemoet.

Maar met hem kozen ook de andere vogels het hazenpad en gaven de woedend mopperende Jan het nakijken.

Ja, « beter één vogel in de hand, dan tien in de lucht ! », zegt het spreekwoord.

TON uit Kessel-Lo.

Wil je er de volgende keer bij vertellen, of het Eigen Werk is of naverteld, Guido ? In elk geval heb je het heel goed gedaan. Voorbeeldig zelfs. Je tekeningen zijn ook goed. Er zit iets eigens in, en dat is altijd veel waard ! Alle reden om dapper vol te houden, rakker !

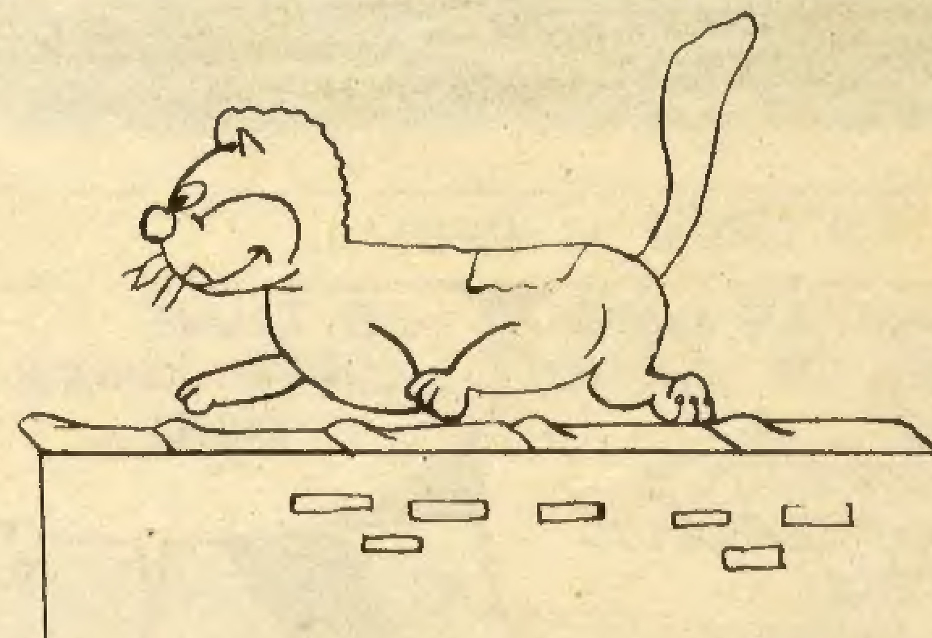
Nummer drie is **GEMASKERDE WREKER 32.839 uit Maleizen :**

DAAR VALT NIET AAN TE TWIJFELEN

Piet Kwabbernoot, een kwajongen van 12 jaar, leerde zijn papegaai de zin « Daar valt niet aan te twijfelen » zo duidelijk mogelijk napraten. Toen ging hij met het dier naar de markt.

Al spoedig kwam er een rijke man naar de prijs vragen. Pietje, als eigenaar van de papegaai, had dadelijk geroken, dat hier wat te verdienen viel en vroeg 30 goudstukken. Dat vond de koper wel wat al te veel.

— Is-ie wel zoveel geld waard ?

De vijand van Spip. - Eigen werk van MARSUPILAMI uit Dendermonde.

— Daar valt niet aan te twijfelen, antwoordde de papegaai.

De man stond verwonderd over het verstand van de vogel en betaalde de 30 goudstukken.

Al gauw bleek, dat de papegaai niet meer kon zeggen dan dat ene zinnetje.

De rijke man keek de dure vogel aan en zei ontevreden :

— Ik was een grote gek, toen ik je kocht !

— Daar valt niet aan te twijfelen, antwoordde de papegaai !

GEMASKERDE WREKER 32.839 uit Maleizen.

Wil jij er de volgende keer ook aan denken om erbij te vermelden of het Eigen Werk is of Naverteld ? Nog een bravo voor je tekeningen !

En nu de Eervolle Vermeldingen met als beloning een denkbeeldige speculaaspop : **MARSUPILAMI uit Hoboken** (Art. 6 !), **HAPPELON CASSIDI 29.658 uit St. Kruis**, **MARIO uit Amsterdam** ; **MARSUPILAMI uit Dendermonde**, **VIKING uit Eke**, **OLD TIMER uit Deurne-Noord**, **FALSTAFF 34.873 uit 's Gravenhage**, **LILIANE uit Salzinnes**, **VICTOR VINCENT uit Heist o/d Berg**, **WIM VAN DE HOUTEN uit Stellendam** (Art. 6 !), **JOHAN uit Gent**, **ARENDSOOG uit Kortenberg**, en **J. FREDERIKS uit Haarlem.**

Nu allemaal gauw naar huis en de klomp klaargezet !... Nog enkele nachtjes slapen, en dan... de grote dag, Sint Nicolaas !

Tot de volgende week, beste jongens en meisjes. Hartelijke groeten met pepernoten van Sjarel en Piet, en met speculaas van jullie opperknollenplanter :

SNUFFEL.

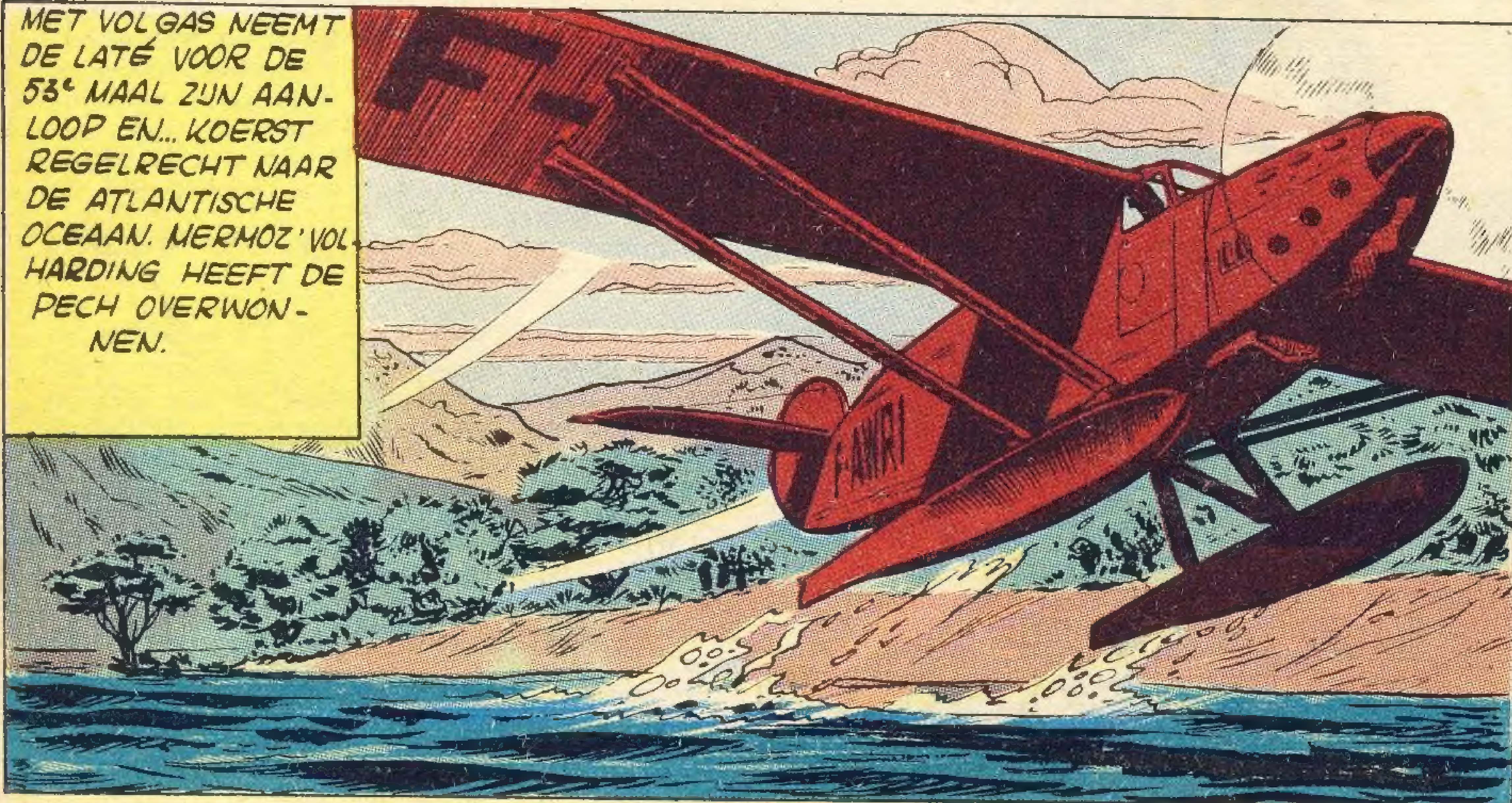
JEAN MERMOZ

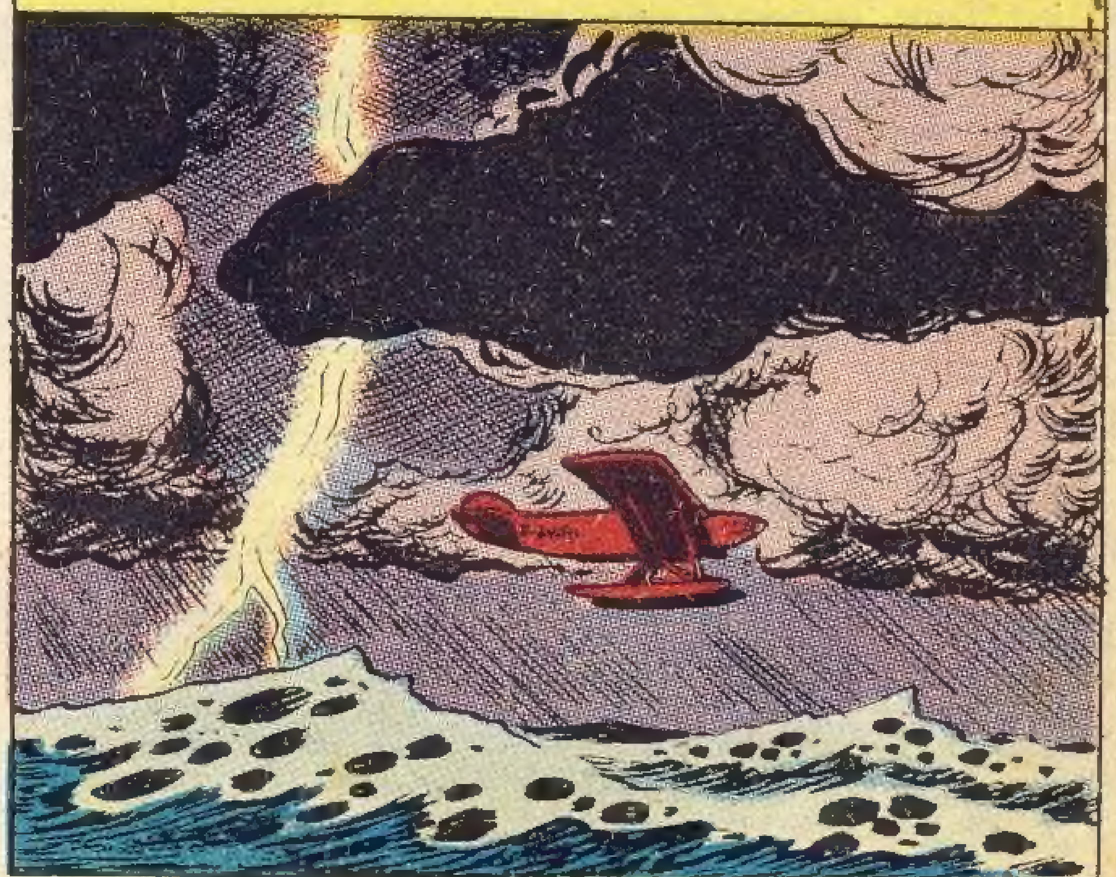
RIDDER VAN HET LUCHTRUIM

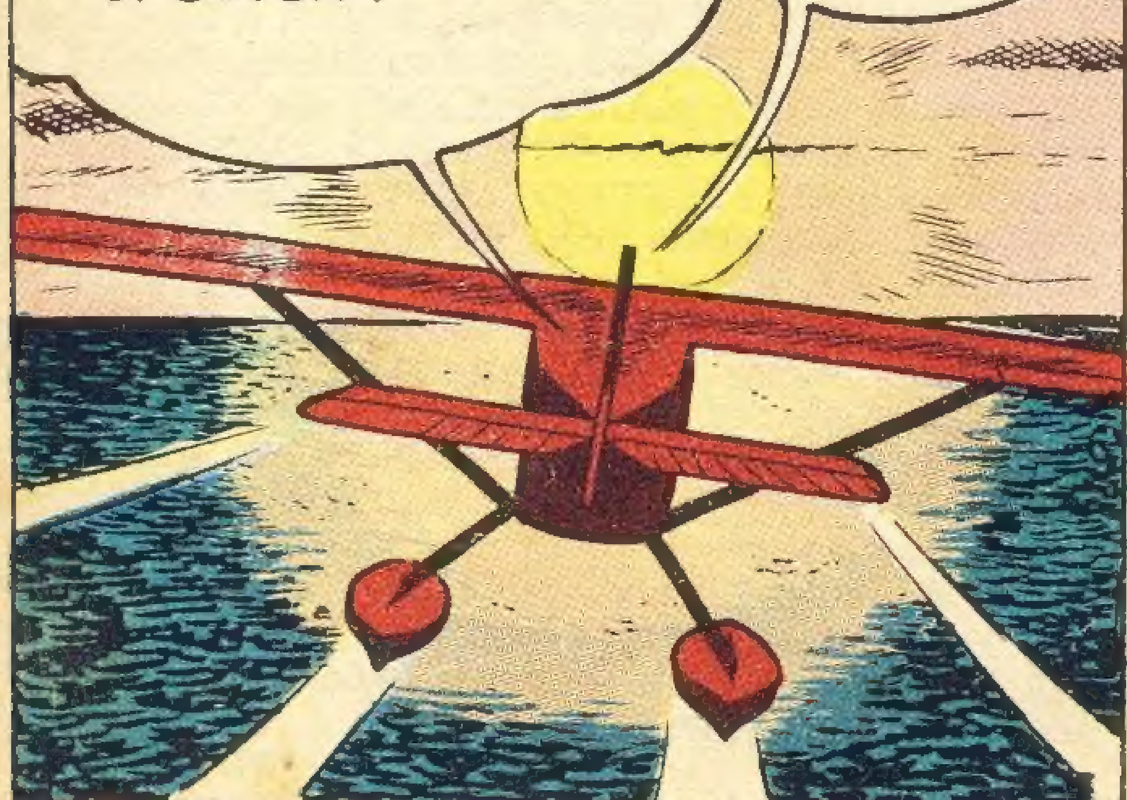

Antwerpen, Ommeganckstraat 21 UITGEVERIJ J. DUPUIS, ZONEN EN Co. Eindhoven, H. Segnerslaan 19.